

NOORDZANDNIEUWS

JAARGANG 24 - NR. 46 / JUNI 2025 / V.U. DIEDERIK MAES, NOORDZANDSTRAAT 76, 8000 BRUGGE

EEN TERUGBLIK OP HET SJH-SCHOOLJAAR 2024-2025 IN 25 BESTEMMINGEN
VAN 'T ZAND TOT PLETTENBURG

RUTH

BOETIEK RUTH
Sint-Jakobsstraat 55, 8000 Brugge

SCOLAREST MAAKT HET VERSCHIL

Scolarest beheert in België meer dan 220 restaurants in onderwijsinstellingen.

Onze chefs zijn dagelijks in de weer om lekker verse maaltijden te bereiden voor leerlingen tussen 2,5 en 18 jaar, en voor studenten in het hoger onderwijs.

Dat doen ze met een grote passie voor kwaliteit, een ongeziene flexibiliteit en een scherp oog voor nieuwe smaak-eetdensen.

Het maakt Scolarest tot een betrouwbare en verantwoordelijke partner van scholen die een lekker, gevarieerd en gezond voedingsaanbod wensen, wat hun reputatie versterkt.

Meer info op
www.eetleerleef.be

KRIS WARNIER
ALGEMENE ELEKTRICITEIT

STEENOVENSTRAAT 4
8490 VARSENARE
0477 43 83 57

INSTALLATIE / ALARMINSTALLATIES / DOMOTICA
CAMERABEWAKING / VIDEOFONIE

eduprint
BY GOVAERTS PRINTING GROUP

De printoplossing voor het onderwijs

www.govaertsprinting.be
www.eduprint.be

WOORD VOORAF

Colofon

Tijdschrift van
Sint-Jozef Humaniora Brugge
Verschijnt jaarlijks

Redactieadres
Noordzandstraat 76
8000 Brugge
Tel. 050 47 17 17
sjh@sintjozefhumaniora.be
www.sintjozefhumaniora.be

Redactie: Elise Anseeuw, Inge
Callens, Charlotte De Vriese, Sofie
Hautekiet en Tom Vandenbussche

Eindredactie: Bert Selter

Technische ondersteuning:

Stefaan Lecomte

Vormgeving: Arti-tude

Druk: Gheysen Printing

Verantwoordelijke uitgever:

Diederik Maes

 [www.facebook.com/
sintjozefhumaniora](https://www.facebook.com/sintjozefhumaniora)
 [www.instagram.com/
sintjozefhumaniora](https://www.instagram.com/sintjozefhumaniora)

Beste lezer

Als pelgrims onderweg. Het pastoraal jaarthema van dit schooljaar werd ook het uitgangspunt van deze editie van het Noordzandnieuws.

Parallellen vinden tussen een pelgrimstocht en de tocht die we hier op school met onze leerlingen afleggen, is niet moeilijk. Een pelgrimsboekje vol stempels van de tussenstops vertelt het verhaal van een reis, van onderweg zijn. De verschillende haltes op een pelgrimstocht bieden kansen tot onverwachte ontmoetingen, tot uitwisseling met toevallige passanten of een gesprek met vertrouwden. Soms word je geraakt door de ander, kom je tot nieuwe inzichten. Opgefrist en verrijkt, misschien zelfs veranderd, kun je je (levens)tocht weer verderzetten.

Zo hopen we dat vele leerlingen, in hun voorbereidingstocht op hogere studies, hier op school geïnspireerd worden door leerkrachten, door ontmoetingen met andere leerlingen, dat ze meer mens mogen worden, zoals het een "humaniora" betaamt.

Mag ik enkele stempels van afgelopen jaar de revue laten passeren?

Onze tweejaarlijkse mondiale vormingsdag was zo'n inspirerend moment. Naast het vormende element blijft vooral de namiddag bij: onze sponsorloop en dit niet omwille van de opbrengst (maar liefst 22.371 euro voor De Warmste Week). Nee, het was vooral het samen beleven, het samen ervoor gaan met leerkrachten en leerlingen, dat zo hartverwarmend was.

Een andere verfrissende halte op onze tocht dit jaar waren onze mini-ondernemingen. Onze zesdejaars kiezen op vrijwillige basis voor een keuzevak. Velen kozen als keuzevak de mini-onderneming. Hun enthousiasme en motivatie was mooi om te zien. Één van de mini-ondernemingen schopte het zelfs tot in de Vlaamse finale. Van 800 mini-ondernemingen werden er tien geselecteerd, van de tien finalisten waren er vijf prijswinnaars, waaronder dus één van onze school. Ook voor de leerlingen een "stempel" die zal blijven. En wat dan gezegd van één van onze zesdejaars die gelauwerd werd als finaliste van de biologie-Olympiade, zesde op meer dan 2.100 deelnemers. Chapeau!

Voor mij is de proclamatie van onze zesdejaars telkens weer een bijzondere halte op onze tocht. Dit jaar zwaaien we 115 leerlingen uit, klaar om hun eigen weg verder te zetten, weg van onder onze vleugels. En of ze er klaar voor zijn! We zijn blij dat we hen op hun tocht mochten begeleiden.

Over afscheid nemen gesproken: Kristien Timmerman, godsdienstleerkracht en Kristien Vanpoucke, L.O.-leerkracht, sloten hun tocht op SJH definitief af. Op 1 mei 2025 startte hun pensioen. Beiden lieten 'vele stempels' na in ons SJH-verhaal. We zijn dankbaar voor zoveel jaren inzet.

En zo waren er dit jaar voor jong en oud, voor leerlingen en leerkrachten, talloze haltes op hun tocht. Kleine en grote voorvallen die verrijkend of inspirerend waren. Noordzandnieuws sprokkelde vele van die "stempels" samen. Veel leesgenot.

Diederik Maes
Directeur

ARTOISSTRAAT 5

AFSTAND: 0,1 KM

SJH-LESSENMARATHON MET 41 LEERLINGEN

In de nacht van vrijdag 23 op zaterdag 24 mei 2025 organiseerde SJH naar jaarlijkse traditie een lessenmarathon voor de leerlingen van de tweede en derde graad. 41 enthousiastelingen, waarvan 30 de hele nacht, vonden hun weg naar dit prachtige initiatief, gestuurd door leerkrachten Christoph Bonte, Haike Verdonck, Mart Grommen, Fien Aelter, Saar George en Thomas Bekaert. Een chronologische terugblik in beelden.

20.00 - 20.30 uur: gezamenlijk startmoment

20.30 - 22.00 uur: gezamenlijk spel 'The Walking Teachers',
uitgewerkt door de leerlingen van JeFf (leerlingenparlement)

22.00 - 22.15 uur: pauze

22.15 - 23.45 uur: quiz met de heer Ryheul

22.15 - 23.45 uur: line dance & henna tattoos onder leiding van
mevrouw Senaevé

22.15 - 23.45 uur: portretschilderkunst met mevrouw Dalle

22.15 - 23.45 uur: beautysalon met mevrouw Anseeuw en mevrouw Louis

23.45 - 00.45 uur: pauze

00.45 - 02.15 uur: horror op SJH met de heer Bekaert en de heer Benoot

00.45 - 02.15 uur: quiz met de heer Ryheul

00.45 - 02.15 uur: beautysalon & karaoke met mevrouw Anseeuw

02.15 - 02.30 uur: pauze

02.30 - 04.00 uur: sterrenkijken & nachtspel onder leiding van mevrouw Grommen

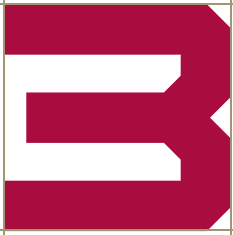
02.30 - 04.00 uur: desserts bakken met mevrouw Verdonck

04.00 - 06.00 uur: film kijken

06.00 - 07.00 uur: ontbijt

'T ZAND

AFSTAND: 0,210 KM

SJH-SPONSORLOOP BRACHT 22.371,86 EURO OP

Op dinsdag 12 november 2024 organiseerde de school, naar aanleiding van de tweejaarlijkse mondiale vormingsdag, een sponsorloop op 't Zand ten voordele van De Warmste Week. En of het een succes werd ...

Markante cijfers

749 het aantal deelnemende leerlingen aan de SJH-sponsorloop

32 het aantal deelnemende leerkrachten aan de SJH-sponsorloop

14.109 het aantal rondjes over een afstand van 250 meter dat de deelnemende leerlingen en leerkrachten aan de SJH-sponsorloop samen gedurende anderhalf uur afhaspelden.

3.527,25 de totale afstand in kilometer die de deelnemende leerlingen en leerkrachten aan de SJH-sponsorloop samen aflegden.

18,75 de afstand in kilometer die leerling Joah Lema (5B) op zijn eentje afhaspelde.

1 het aantal leerlingen dat gedurende anderhalf uur met een kruiwagen het parcours van de SJH-sponsorloop afwerkte.

2 het aantal leerlingen dat gedurende anderhalf uur als een tyrannosaurus rex verkleed rondliep.

22.371,86 het bedrag in euro dat de SJH-sponsorloop in totaal opbracht.

DWARS DOOR BRUGGE

Op zondag 11 mei 2025 liet SJH zich nogmaals van zijn meest sportieve kant zien. Maar liefst 37 leerlingen en 11 leerkrachten namen deel aan Dwars door Brugge, de jaarlijkse loophoogmis door het centrum van onze middeleeuwse stad. 24 van hen liepen de volledige afstand over 15 km, terwijl de 24 anderen voor de 5 km kozen. Noor Segers (6E) finishte als tweede dame op de 5 km in een tijd van 20'21". Oud-leerling Jesse Lema werd 12de bij de heren in 17'46". Opmerkelijk: ook de hond van mevrouw Himpe liep de 15 km van Dwars door Brugge.

DWARS DOOR POLEN EN LUXEMBURG

Enkele SJH-leerlingen lieten zich het voorbije schooljaar ook in hun vrije tijd van hun meest sportieve zijde zien.

Roeier **Xander Lamon** (5D) behaalde op het Europees kampioenschap voor junioren in Polen een vierde plaats in de dubbelvier. Daarmee strandden ze op amper drie tienden van de bronzen medaille. Dankzij deze prestatie verzekerden Xander en zijn drie teamgenoten zich

wel van deelname aan het WK voor junioren, dat in augustus plaatsvindt in het Litouwse Trakai.

Synchroonzwemster **Marie Cathenis** (4F) veroverde vier gouden medailles op een internationaal toernooi in Luxemburg.

TOPEDITIE VAN DE HEILIG BLOEDPROCESSIE

Naar traditie stond een delegatie van onze school weer paraat om te figureren in de Heilig Bloedprocessie tijdens het Hemelvaartweekend. Dit jaar konden we rekenen op meer dan 30 leerlingen en enkele leerkrachten, een topeditie!

‘LIJF!’: EEN AVONTUUR OM NOOIT TE VERGETEN

‘LIJF!’ GING NOOIT OVER ALLEEN,
‘LIJF!’ GING ALTIJD OVER SAMEN

Zoals velen onder jullie wel weten, organiseerde onze school het afgelopen jaar een grote voorstelling rond het thema van de poëzieweek: ‘Lijf!’. Dankzij het enorme enthousiasme van de leerlingen en de niet te onderschatten passie en inzet van de leerkrachten werd dit project een groot succes. Ben je benieuwd wat ‘Lijf!’ precies inhield? Of wil je terugblikken op enkele geweldige herinneringen? Lees dan hieronder mijn impressies van een onvergetelijke ervaring.

‘Lijf!’ watte?

Heb je, ondanks alle reclame van leerkrachten, leerlingen en zelfs de directie, toch gemist waar dit allemaal om draait? Dan heb je geluk. Hier komt een supersnelle, no-nonsense 101.

‘Lijf!’ is een woord en synoniem voor lichaam.

‘Lijf!’ was het thema van de poëzieweek.

‘Lijf!’ was een geweldig toneelstuk.

‘Lijf!’ was de groep mensen achter dat toneelstuk.

‘Lijf!’ was elke dinsdagmiddag samen creatief zijn.

‘Lijf!’ was toneel, zang, dans en poëzie.

‘Lijf!’ was een geweldige kans voor elke artiest op onze school om op het podium te kruipen. ‘Lijf!’ was een wonderbaarlijk avontuur.

‘Lijf!’ is een prachtige herinnering.

Zo, nu je helemaal mee bent, wordt het tijd om samen herinneringen op te halen aan dit onvergetelijke project.

In ons verhaal kwamen we Live tegen, een jong meisje dat wat in de knoop zit met zichzelf. Zowel haar hart als hoofd wil haar helpen. Helaas eindigt dit in een ruzie waarin ze strijden over de controle. Aan de ene kant krijgen we rakende stukken te zien, zoals het gedicht over een bolletje op de badkamervloer, ‘My heart wil go on’ en een prachtige dans op het nummer. Aan de andere kant werd Live echter belaagd door een gekke professor der levenswijsheden, een horde bemoeizuchtige tantes en een twijfelachtige psychologe. Uiteindelijk sprak een dappere stem uit het publiek de vertegenwoordigers van hart en hoofd en schudt ze hen wakker. Hierna volgden nog het sterke lied ‘What was I made for’ en het gedicht ‘Simpel’.

Samen

Lijf was een hechte groep, van de mini-aplausjes backstage tot de duizenden 'shhhsts' die tijdens de generale nodig waren achter de schermen - dat vonden de leerkrachten iets minder leuk. Daarnaast heb ik naast de groep als een geheel ook een stel fantastische nieuwe vrienden gemaakt die ik anders nooit tegen het ... lijf was gelopen. Of het nu het maken van nieuwe of het nog beter leren kennen van oude vrienden was, 'Lijf!' ging nooit over alleen. 'Lijf!' ging altijd over samen.

Het dankwoord

Beste mensen, de show is jammer genoeg afgelopen. Toch zou ik graag nog enkele mensen bedanken.

Ten eerste: bedankt aan iedereen die is komen kijken, vrijwillig of onder lichte dwang. Zonder publiek is een toneelstuk immers geen echt toneelstuk.

Deze leerlingen namen deel aan 'Lijf!'

Amber Cauchie (1A), Fran Wittevrongel (1A), Camille Dardenne (1B), Nore Debeer (1C), Liv Seynaeve (1C), Nette Van Pelt (1C), Laure Vanpoucke (1C), Estelle Liebaert (1E), Julia Vanacker (1E), Wieske Van den Bossche (1E), Martha Van Hulle (1E), Juline Hoet (1H), Irene Allegaert (1G), Rhube Fleurbaey (1G), Goele Decraemer (2F), Nanou Note (2F), Laura Degroote (2E), Katoo De Kesel (2E), Stella Selter (2E), Lena Van Regenmortel (2E), Merel De Gendt (3D), Athena Depaepe (3C), Anne Meyns (3C), Mariia Klymenko (3C), Marie-Julie Hagymasi (3B), Amy Jodts (3F), Fien Van Goethem (3A), Emma van der Geest (3A), Emma Warmoes (3A), Elise Neyts (4A).

Ten tweede: bedankt aan de heer Bonte, mevrouw Goetgeluck, mevrouw Georges en mevrouw Lapeijzen, zonder wie dit project niet meer dan enkele weliswaar fantastische, maar helaas gewoon rondslingerende ideeën zou zijn geweest.

En ten derde: een enorme dankjewel aan alle leerlingen die op welke manier dan ook hebben meegewerkt. Dankjewel om er te staan. Dankjewel om te shinen. Dankjewel om te lachen achter de schermen.

Ondertussen komt mijn sentimenteel gebrabbel jullie vast de neus uit, zal ik het hierbij laten.

Dit was 'Lijf!'.

Bedankt voor jullie opkomst.

Goele Decraemer (2F)

DAMSE VAART

AFSTAND: 1,55 KM

SJH KOERST (JAARGANG 2)

Voor het tweede jaar op rij trok SJH Koerst eropuit voor enkele deugddoende fietsritjes in het Brugse Ommeland. Op woensdag 30 april 2025 haspelde het leerlingpeloton onder leiding van de heren Benoot en Vandenbussche zo'n 60 km af richting het Nederlandse Cadzand-Bad. Twee weken later, op woensdag 14 mei 2025, ging het parcours richting Gent en klokten de leerlingen en hun twee leerkrachten af op zo'n 75 km. Vooral de deelnemende vijfdejaars - omwille van de privacy noemen we hier geen namen - zullen zich de laatste tocht nog lang heugen. Sommigen deden er immers alles aan om met meerdere demarrages in het begin van de rit hun vrienden uit de wielen te rijden, maar dat werd in de finale logischerwijze bekocht met de figuurlijke klop van de hamer. Zelfs druivensuiker kon voor één enthousiasteling niet meer baten ...

De deelnemende leerlingen aan SJH Koerst waren Thaisa Bout (3B), Jip Van Loo (3A), Léon De Vreese (4A), Theo De Vriendt (4A), Artuur Watteyne (5B), Tibe Goris (5B), Joah Lema (5B), Berend Demeulenaere (5B), Ruben Haex (6B), Jannes Plasman (6D) en Lukas Decaluwe (6D).

Tom Vandenbussche

DE VIERDEJAARS TROKKEN NAAR BULSKAMPVELD VOOR DE EXCURSIE VELDWERK WATER

In het eerste en tweede trimester leren de leerlingen hoe een evenwichtig ecosysteem functioneert. De bedoeling is dat ze vanuit deze kennis kunnen begrijpen wat er nu allemaal verkeerd loopt met onze natuurlijke systemen. Ik vergelijk het graag met een dokter. Die kan ook maar weten dat iemand ziek is als hij weet hoe een gezond persoon er hoort uit te zien.

De leerlingen leren ook dat een belangrijke voorwaarde voor een evenwichtig ecosysteem een voldoende hoge biodiversiteit is. In het veldwerk water komt aan bod hoe biologen onder andere de biodiversiteit van een aquatisch ecosysteem gebruiken om de waterkwaliteit te bepalen. Ze mogen ook zelf zo'n onderzoek doen. Ze verzamelen allerlei macro-invertebraten (grote ongewervelden) (foto 1) en determineren ze tot op de soort met behulp van binoculairs (foto 2). Dat gebeurt onder deskundige leiding van plaatselijke gidsen (foto 3) (en ook een beetje van mij). Met behulp van allerlei tabellen kunnen ze daarna de waterkwaliteit bepalen. Dat lukte heel goed met het poeltje in de kruidentuin van Bulskampveld.

Ze krijgen ook uitleg over het belang van water en hoe belangrijk het is daarvoor zorg te dragen. Water meer vervuilen staat gelijk aan meer betalen voor het zuiveren van ons drinkwater. Ze krijgen een idee van hoeveel water we dagelijks gebruiken en waarvoor we dat doen. Niet alle waterverbruik zie je: ook in de kleren die we dragen, is er water bij te pas gekomen, zoals het groeien van de katoenplant en het verven van de stof. De leerlingen krijgen de denkopdracht 3000 liter water te besparen. De keuze is onder andere tussen anderhalve maand niet douchen of één hamburger minder eten. Tja ...

De leerlingen vinden het leuk om met een netje in het water te scheppen. Eerst zien ze 'niets'. Alles lijkt modder en bladeren ... tot die 'vuiligheid' plots blijkt rond te kruipen. Als ze dan nog eens zo'n beest vergroot zien onder de binoculair, is het hek helemaal van de dam. Zelfs de stoersten onder hen deinzen al eens verschrikt achteruit. Als dat 'beest' dan nog eens aanstalten maakt om uit het petrishaaltje te kruipen, blijft het gegil ook niet uit. De leerlingen verwonderen zich over de details van deze minidiertjes. Ze verbazen zich over de monsterachtige kaken van libellelarven. Ze leren hoe muggenlarven eruitzien. Ze leren dat een waterjuffer en een libelle niet hetzelfde zijn. Ze leren dat er kevers zijn die op hun rug onder het wateroppervlak zwemmen. Ze leren dat er larven zijn die steentjes, takjes en bladeren gebruiken om daar een beschermend kokertje van te maken, larven van kokerjuffers dus ... Kortom, er gaat een nieuwe wereld voor hen open.

En dat niet alleen de leerlingen het interessant vinden, blijkt ook uit de lovende kritieken van de begeleidende (niet-biologie) leerkrachten. 😊

Loreto De Brabandere

verwarming - sanitair - ventilatie - klimaat

050 / 35 72 77 - info@snick-bv.be - www.snick-bv.be

📍 Lieverstede 10 - 8020 Oostkamp

DEMAECKER GHELEYNS^{BV}

Veegwerken | Grondzuigtechnieken

www.grondzuigtechnieken.be

“GRAFISCH
ONTWERP MET
ATTITUDE

SASKIA AERS - GRAFISCH VORMGEVER

ARTI#TUDE | 0495 47 05 58
ARTITUDE@TELENET.BE | WWW.ARTI-TUDE.BE

OXFAM

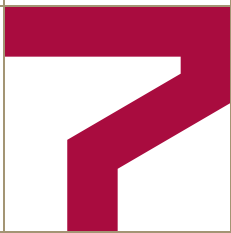
Wereldwinkel Brugge

Geldmuntstraat 8 • 8000 Brugge
Diksmuidse heerweg 102 • 8200 Sint-Andries
www.oxfambrugge.be - info@oxfambrugge.be - 050331168

Podiumtechniek & Event Support

Bart Bisschop - Hofstraat 10 - 8020 Ruddervoorde
www.bbconsult.be - 0476/55 81 43

UITKERSE POLDERS EN MOEREN AFSTAND: 16,6 KM

NIEUWE LANDSCHAPSEXCURSIE VOOR ZESDEJAARS AARDRIJKSKUNDE

VAN KLIMAATOPWARMING TOT VELDWERK IN DE POLDERS

Van een verkenning van de schoolomgeving in Brugge voor de eerstejaars over een fietsexcursie naar de polders voor de tweedejaars tot een dagje Rijsel voor het vierde jaar: het vak aardrijkskunde zit boordevol excursies. Sinds dit schooljaar mogen ook de zesdejaars zich verheugen op een gloednieuwe landschapsexcursie. Annemie Vermeulen, leerkracht aardrijkskunde en de drijvende kracht achter het project, geeft wat meer duiding.

Op maandag 28 en dinsdag 29 april 2025 stond er voor de zesdejaars een gloednieuwe landschapsexcursie naar de kust en de polders voor het vak aardrijkskunde op het programma, uitgewerkt door Annemie Vermeulen. “In de voormiddag brachten de wetenschapsleerlingen een begeleid bezoek aan het natuurgebied De Fonteintjes in Blankenberge, met als thema de invloed van de klimaatopwarming op de evolutie van de biodiversiteit”, legt ze uit. “Ze kwamen er meer te weten over het ontstaan en de evolutie van onze duinen en leerden hoe we het hinterland kunnen beschermen tegen de zeespiegelstijging.”

In de namiddag trokken de leerlingen met de fiets naar de Oudlandpolders en de Lage Moeren van Meetkerke, waar een portie veldwerk op het menu stond. Annemie Vermeulen: “Daar leerden ze onder meer hoogteverschillen meten met een waterpaskijker en een baken. Ze oefenden hun oriëntatievermogen met kaart en kompas en voerden virtuele boringen uit. De excursie bood ook een uitstekende gelegenheid om samen te werken in teamverband.”

Tom Vandenbussche & Annemie Vermeulen

TIELT - BRUGGE

AFSTAND: 33,3 KM

COLUMN: ALLE WEGEN LEIDEN NAAR BRUGGE

April with its sweet-smelling showers
has pierced the drought of March to the root,
and bathed every vein (of the plants) in such liquid
by which power the flower is created;
when the West Wind also with its sweet breath,
in every wood and field has breathed life into
the tender new leaves, and the young sun
has run half its course in Aries,
and small fowls make melody,
those that sleep all the night with open eyes
(so Nature incites them in their hearts),
then folk long to go on pilgrimages,
and professional pilgrims to seek foreign shores,
to distant shrines, known in various lands;
and specially from every shire's end
of England to Canterbury they travel,
to seek the holy blessed martyr,
who helped them when they were sick.

De eerste verzen van Geoffrey Chaucers magnum opus verwijzen naar een gebruik dat misschien wel zo oud is als de mensheid zelf. Het doelbewust bezoeken van betekenisvolle bestemmingen is van alle tijden en culturen. Archeologen hebben aangetoond dat het megalithisch monument van Stonehenge diende als bedevaartsoord. Ook in de klassieke oudheid was het verschijnsel bekend. Gelovigen pelgrimeerden naar tempels, orakels of andere heilige plaatsen. Vooral tussen de tiende en de dertiende eeuw floreerde het verschijnsel. Van oudsher met religie verweven, werd een pelgrimstocht ondermeer ondernomen om te bidden, een heilige te vieren, boete te doen of als dankbetuiging voor positieve gebeurtenissen. Voor een pilgrimage moest je de nodige tijd uittrekken, ze waren lastig en niet altijd zonder gevaar, waardoor ze meestal in groep werden ondernomen.

Het zal je misschien verbazen, maar het dagelijkse woon-werkverkeer neemt steeds vaker de allure van zo'n pittige reis aan. De in 1988 door de NMBS gelanceerde slogan 'de trein is altijd een

beetje reizen' mag je anno 2025 vooral heel letterlijk nemen. Gooi daar gerust nog het instagramwaardige citaat 'niet de bestemming, maar de reis erheen is van belang' tegenaan, want in België tijdig met de trein je reisdoel bereiken, is allesbehalve evident.

De auto dan maar? Lange tijd was die het vervoermiddel bij uitstek voor lange(re) trajecten. Het kostte je dan wel aardig wat centen (de aanschaf van een leuk exemplaar is pas het begin), maar je bereikte relatief snel en in alle comfort je exacte bestemming. Vandaag ziet de automobilist zich niet alleen met ethische bezwaren geconfronteerd (Durf je nog in eer en geweten je voet op dat gaspedaal te zetten, wetende dat je CO2-uitstoot extra zout in de wonde van het klimaatprobleem is?), maar ook met praktische. Zo zijn de wegen van Wegen en Verkeer al net zo ondoorgrondelijk als die van de Almachtige. Nieuwe werven schieten onaangekondigd als paddenstoelen uit de grond en de te volgen omleidingen doen je niet zelden in het sukkelstraatje belanden. Bovendien zijn we met te veel: te veel auto's, te veel bestelwagens, te veel vrachtwagens. Technologische vooruitgang is letterlijk achteruitgang geworden, simpelweg van A naar B geraken een processie van Echternach.

Constant heerst ook 'lawinegevaar': elke onregelmatigheid heeft verstrekende gevolgen. Neem nu sneeuw. Voor diegenen onder ons met wat meer jaartjes op de teller een normaal winters weersverschijnsel. Mocht in vervlogen tijden een maagdelijk wit wegdek de autopret niet drukken, dan is het vandaag het equivalent van een calvarieberg. Laat ik dit illustreren met een recent voorbeeld. Voor dinsdag 11 februari had de weerdienst sneeuwval voorspeld. Deze onheilstijding indachtig, sloeg ik het dekbed nog vroeger dan normaal terug en de gordijnen open. Het zag er allemaal prima uit: een verdwaald sneeuwvlokje viel op een volledig vrije straat. Ik besloot de snelweg en je op een spekglad tweede of zelfs derde rijvak voorbijdenderende kamikaze-vrachtwagens links te laten liggen en koos voor secundaire wegen. Dat leek de juiste beslissing tot in Oostkamp. Van het ene op het andere moment viel het voordien vlotte verkeer daar stil. De wereld rondom werd steeds witter, terwijl de tijd vergleed. Ik oefende me in de kunst van Zen.

Ooit zou dit stilleven weer in beweging komen. Is geduld niet een schone deugd? En ondertussen genoot ik van een natuurpracht die nog zelden te bewonderen valt.

Ware er niet die dekselse blaas geweest! Het glas water bij het opstaan, de koffie bij het ontbijt, het laat zo zijn sporen na. Negeren, die druk. Verleg de focus, concentreer je op iets anders. De blaas denkt er duidelijk anders over, maakt zich dwingend voelbaar. Lichte paniek welt in me op. Ik zit gevangen in mijn blikken doos, kan letterlijk geen kant op. Ik krijg visioenen van onaangename ongelukjes en middelen om die te verhinderen. Zo kan een lege waterfles soelaas bieden, dat hebben film en televisie mij geleerd. In mijn koffer zit altijd een gevuld flesje, dat kan snel worden geleegd. Helaas, ik ben anatomisch onaangepast. Richard Reeves hekelt in zijn boek 'Over jongens en mannen' het feit dat er vandaag de dag

zo weinig aandacht voor de noden van de man is. Ik denk 'zeveraar'. Mannen konden in de publieke ruimte al altijd -gratis- hun blaas ledigen of ze zwieren desnoods gewoon een bepaald lichaamsdeel naar buiten als de nood te hoog wordt. Wat moeten wij vrouwen echter? Lijden of overduidelijk openbare zedenschennis plegen. *Into the wild* was voor mij die dinsdag dus ook al geen optie vanwege dat kale winterlandschap én de tientallen chauffeurs die werkelijk niets anders te doen hadden dan om zich heen te staren.

Maar ik heb het gered, zij het ternauwernood. Wat kan een mens toch intens gelukkig worden van een wc-pot! Ik moest denken aan die Sint-Jacobsschelp die pelgrims op hun *camino* naar Compostela bij zich hadden. Zou die misschien ook ...?

Inge Callens

AVONTURENWEEKEND EERSTE GRAAD

VAN DE BANANENBOOT OVER LEVEND TAFELVOETBAL TOT LEKKER ETEN

Van 25 tot en met 27 april 2025 namen 77 leerlingen van de eerste graad deel aan het jaarlijkse avonturenweekend. Plaats van afspraak: De Geestige Put in Waregem. Leerling Vince Accou (1H) stelde speciaal voor ons zijn top vijf van favoriete activiteiten op.

1 De bananenboot

We moesten op een banaan zitten die achterop een waterjetski was bevestigd. We gingen aan een redelijk hoge snelheid. We zijn wel gevallen in het ijskoude water, maar het was zeker de moeite waard.

2 Het waterspringkasteel

Op het waterspringkasteel waren we redelijk vrij behalve dat we in de zone moesten blijven. Het was een heel groot springkasteel op water waarop je mocht spelen. Er was wel een kans dat je eraf geduwd werd, maar dat was zeker niet zo erg.

3 Het klimparcours en de deathride

Op het klimparcours werd er eerst uitleg gegeven hoe je het harnas moest aandoen en daarna mochten we klimmen. Ik had wel een beetje hoogtevrees, maar dat kon ik overwinnen. Toen we klaar waren met het hoogteparcours mochten we naar boven klimmen om de deathride te doen. Op het einde van de deathride werden we opgevangen door iemand die daar werkte.

4 Speleobox en levend tafelfootbal

We werden in twee groepen verdeeld, één groep begon met de speleobox en de andere met het levend tafelfootbal. Mijn groep begon met de speleobox waar je door een kleine gang de weg moest vinden. Je had twee kanten, een moeilijkere en een makkelijkere. Na een half uurtje wisselden we van activiteit en gingen wij naar

het levend tafelfootbal. Daar moesten we ons vasthouden aan een soort touw met handvaten en moesten we proberen bij het andere team een goal maken.

5 Het eten

In de ochtend hadden we een heel lekker ontbijt, namelijk brood, choco, sinaasappelsap, water, confituur, cornflakes en nog zo veel meer. 's Middags aten we broodjes om weer genoeg energie te hebben voor de volgende activiteiten. In de avond aten we stoofvlees met frietjes en ook dat was heel lekker. De volgende dag weer een lekker ontbijt en in de middag als afsluiter een lekkere spaghetti.

Vince Accou (1H)

TIEN VIJFDEJAARS TROKKEN VIER DAGEN NAAR EUROPEAN YOUTH PARLIAMENT IN BRUSSEL

EEN UNIEKE ERVARING

Van 18 tot en met 21 maart 2025 namen tien leerlingen van het vijfde jaar - Liene Dhont (5D), Eleanore Richards (5D), Ruben Moens (5D), Rube Henau (4C/5C), Nour Ahmad (5A), Nori George (5A), Anna-Lutcia Vercruysse (5A), Lotte Koelman (5A), Nina Van Hulle (5A) en Camille Velghe (5A) - deel aan de vierdaagse uitwisseling in het European Youth Parliament (EYP) in Brussel. Liene en Ruben werden geselecteerd voor een vervolgtraject in Finland. Nina deelt met ons haar ervaringen. Het EYP was intens, maar op een goede manier. Je voelt je vanaf het begin deel van de community.

In maart kregen 10 leerlingen van het vijfde jaar de kans om deel te nemen aan een sessie van het European Youth Parliament (EYP) in Brussel. Deze organisatie brengt jongeren uit heel Europa samen om te debatteren over actuele maatschappelijke thema's en na te denken over mogelijke oplossingen.

Voorafgaand aan de sessie mochten we elk een onderwerp kiezen uit tien maatschappelijke thema's, zoals designerdrugs, groenere steden, fast fashion ... Op basis van die keuze werden we ingedeeld in commissies. Ik kwam terecht in EMPL I (Employment and Social Affairs), met als thema de daklozenproblematiek in Europa. Een uitdagend maar heel interessant onderwerp. Onze commissie bestond uit twaalf deelnemers uit verschillende landen, waaronder Luxemburg, Zweden en Zwitserland.

In onze commissie werkten we intensief aan onze resolutie, een gestructureerd document waarin we problemen en oplossingen in verband met de daklozenproblematiek beschreven. Na twee intensieve, maar zeer leerrijke dagen was onze resolutie klaar. Het was motiverend om te merken hoe hard iedereen zich inzette en samenwerkte om de resolutie af te krijgen.

Gelukkig was er ook tijd voor andere dingen. Zo was er de eerste dag Eurovillage, een potluck waarbij elke schooldelegatie een Europees land vertegenwoordigde. De tweede dag gingen we met onze schooldelegatie uit eten. Dat was eens iets anders dan resoluties en brainstorm.

De laatste dag was de leukste, maar tegelijkertijd de spannendste. We moesten onze resolutie presenteren in het Europees Parlement aan de jury en mede-EYP'ers van andere commissies. Denk aan een openingsspeech, twee debatrondes en een afsluitende speech, allemaal in het Engels. De hele procedure is gelijkaardig aan het indienen van een echte resolutie en iedereen nam dit dan ook heel serieus. Aan het einde werd er gestemd en jawel, onze resolutie werd goedgekeurd.

EYP was een unieke ervaring die je met niets anders kan vergelijken. Het was niet alleen erg leuk, maar ook zeer leerzaam. Ik heb veel nieuwe mensen uit verschillende landen ontmoet. Je krijgt de kans om, samen met jongeren die op een heel andere manier naar dezelfde problemen kijken, na te denken over oplossingen voor actuele thema's waarmee wij dagelijks geconfronteerd worden.

Nina Vanhulle (5A)

AMSTERDAM

AFSTAND: 173 KM

AMSTERDAM, AL TWEE DECENNIA EEN SJH-KLASSIEKER

Op de eerste maandag van de paasvakantie trokken we in de vroege met 60 enthousiaste leerlingen en zes leerkrachten naar Amsterdam. Een traditie die ontstaan is in 2008, toen mevrouw Vincke en mevrouw D'hondt de krachten bundelden om deze tweedaagse uitstap te organiseren. Dit viel toen zo in de smaak dat deze reis nog steeds plaatsvindt.

In Amsterdam aangekomen namen we de veerpont over het IJ. Hier konden we picknicken met een prachtig uitzicht op het water en de iconische skyline van Amsterdam. Na de lunch stond er een stadsspel op het programma: een ideale kans om Amsterdam en zijn inwoners al wat beter te leren kennen. Daarna trokken we richting het Anne Frank Huis, waar we na een korte introductie het bekende achterhuis konden ontdekken.

Stevige stadswandeling

In de late namiddag was er wat vrije tijd en konden de leerlingen proeven van al het culinaire lekkers dat Amsterdam te bieden heeft. "Wat gaan we eten?" Dat was een moeilijke vraag als er zo veel keuze is! Na het aanvullen van de energiereserves stond er nog een stevige stadswandeling op het programma. Met de uitgebreide uitleg en leuke weetjes wist meneer Vermeulen tijdens onze tocht iedereen te boeien. Daarna werd het tijd om ons bed op te zoeken en na een goedgevulde eerste dag richting hostel te trekken.

Keuzeactiviteit

Na het ontbijt werden we verwacht aan de Damrak voor een ontspannende boottocht op de grachten. We kregen heel wat plekjes, die we te voet al hadden ontdekt, vanuit een ander perspectief te zien. In de namiddag stond de keuzeactiviteit op het programma. De leerlingen konden kiezen uit een bezoek aan het Van Gogh Museum, een wetenschappelijke ontdekking in Micropia of een kennismaking met de duistere kant van de Amsterdamse geschiedenis in The Amsterdam Dungeon. Na nog wat vrije tijd was het helaas alweer tijd om huiswaarts te keren. Met een uurtje vertraging kwamen we veilig en wel terug in Brugge aan. Met een mooie kleurtje, een leuke souvenir en een rugzak vol mooie herinneringen konden we onze citytrip afsluiten.

We kijken terug op een meer dan geslaagde, zonovergoten editie van onze tweedaagse naar Amsterdam!

Sofie Verplancke

Zo verliep de eerste trip naar Amsterdam in 2008

De eerste trip naar Amsterdam vond plaats op 1 en 2 mei 2008. Marijke Vincke, leerkracht Frans en Engels op SJH, was erbij. 'De leerlingen wilden per se naar Amsterdam, omdat ze bij mevrouw Dejonghe over Anne Frank hadden gesproken en er bij mij in de les Frans over Van Gogh was verteld. Het leek dan ook wenselijk om de wijde wereld te verkennen en na tussenkomst van het leerlingenparlement werd de vraag om toestemming aan de directie voorgelegd.'

Samen met collega Lieve D'hondt stelde mevrouw Vincke het programma op. 'Picknicken op het dak van Nemo was een absolute must. Een bezoek aan Madame Tussauds en een boottocht mochten uiteraard niet ontbreken. We waren in ons nopjes met het resultaat. De verplaatsing gebeurde met de trein en we hielden het aantal deelnemers beperkt tot 40 leerlingen. De kostprijs bedroeg net geen 100 euro.'

De herinneringen aan die eerste editie zijn nog steeds levendig. 'De foto van het bezoek aan The Amsterdam Dungeon blijft bijzonder. We logeerden in een jeugdherberg aan de rand van de Red Light District. We slaagden er in om de Amerikaanse studenten, die in dezelfde jeugdherberg overnachtten, op onze school te verwelkomen toen ze Brugge bezochten. We verzonnen een lesactiviteit Frans/Engels. We boden Belgische chocolaatjes aan en speelden 'basketbal' met hen op de speelplaats. Het was een fantastische ervaring en een geslaagde eerste editie.'

Die eerste uitstap legde de basis voor een traditie. 'Er volgden nog verschillende edities, telkens opnieuw goed voor onvergetelijke herinneringen bij onze leerlingen.'

Groepsfoto in het Begijnhof Amsterdam

EKEREN
MIDDELBURG

AFSTAND: 196 KM

MEET4CONNECTION, EEN HEERLIJKE BROEIHAARD VAN VERBINDING EN INSPIRATIE

Een uitwisseling met leerlingen uit een andere school is een bijzondere ervaring. Het vraagt wel wat van de deelnemers. Je probeert open te staan voor een tot voor kort onbekende persoon, school, gezin, cultuur ... De intensiteit van het programma is groot, de indrukken overvloedig.

Maar je krijgt er ook héél veel voor terug. Om te beginnen leer je dat verschillen niet steeds belemmeringen zijn. Je mag ook ondervinden dat sommige dingen elders beter aanvoelen, andere dan weer niet. Ondertussen leer je over het leven. Samengevat: uitwisselingen met andere scholen in binnen- en buitenland kunnen heerlijke broeihaarden van verbinding en inspiratie zijn.

Dat is wat we proberen bereiken via het Meet4Connection-concept. We brengen enkele CSF-leerlingen¹ letterlijk in contact met "peers" in een andere school, een ander net, een ander land. Het goedgevulde programma bestaat uit lesbezoeken, musea, debat, cultuur en veel interactie. We raakten al in Brussel, Antwerpen, Tilburg, Middelburg, Culemborg, Monschau en Ljubljana.

"Reizen maakt je eerst
sprakeloos en verandert
je daarna in een
verhalenverteller." IBN BATTUTA²

Soms krijg ik de vraag: hoe vind je scholen die mee willen instappen? Het antwoord is eenvoudig: ik screen Google Maps en stuur een mailtje. Ik las ooit dat, wanneer je een "neen" op een vraag verwacht, het antwoord in een derde van de gevallen toch een onverhoopte "ja" blijkt te zijn. Proberen lijkt me de moeite waard. En ook daarover kunnen we het met deelnemers hebben. Tijdens dergelijke uitwisselingen zetten we immers abstracte begrippen als mindset, uithouding, etiquette, planning, leergierigheid ... om in ervaringen en herinneringen die nog heel lang nawerken.

Ignace Ryheul

¹ CSF: cognitief sterk functioneren

² Ibn Battuta was een islamitische, Noord-Afrikaanse ontdekkingsreiziger die in de veertiende eeuw vanuit Tanger tot aan China en Sumatra reisde. Hij wordt gezien als een van de grootste reizigers ooit.

LONDON IN TIMESTAMPS

Van maandag 7 tot en met woensdag 9 april 2025 trokken we er met 65 vierdejaars op uit naar Londen. We kunnen zeggen dat we met onze intense en heel gevarieerde driedaagse alles uit de Britse hoofdstad gehaald hebben. Geniet mee van "London in timestamps"!

7 april 2025

11:45 a.m.

Hello Big Ben!
Hello London!

7 april 2025

14:43 p.m.

Keuze tussen Tate Modern, National Gallery en Natural History Museum

7 april 2025

20:27 p.m.

Highlight van de driedaagse:
zonsondergang in Greenwich Park!

7 april 2025

13:51 p.m.

On the road ... Vele kilometers werden afgewandeld.

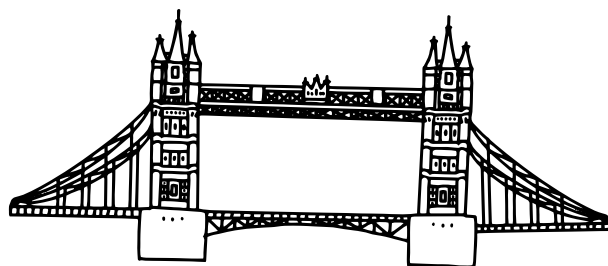

8 april 2025

08:49 a.m.

Bezoek aan Saint Paul's Cathedral

8 april 2025

20:07 p.m.

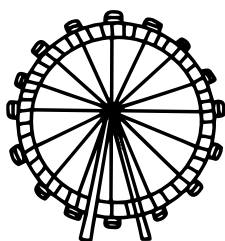
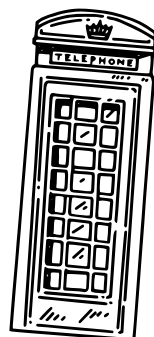
River deep, mountain high! Onvergetelijke avond met de musical 'Tina'. 🎭🎵

8 april 2025

07:35 a.m.

Eerste English breakfast in onze hostel 🍳

8 april 2025

13:35 p.m.

Jack is back? Stadsspel in Whitechapel op zoek naar Jack the Ripper.

Londen, al sinds 1969 een SJH-klassieker

Londen mag gerust de SJH-klassieker bij uitstek genoemd worden, want de trip werd al in 1969 (!) voor het eerst georganiseerd. In 1973 nam men zelfs het vliegtuig om naar de Britse hoofdstad te vliegen (voor vele leerlingen hun luchtdoop), een bewijs dat SJH er van bij de start een moderne aanpak op nahield.

De reizen naar Londen leverden in de beginjaren heel wat anekdotes en ... zowaar een vleugje controversé op. Zo zou de band tussen zuster Roberte, toenmalig directeur op SJH, en Charles Van Vlaenderen, leerkracht en directeur in spe, in 1972 meer dan een maand vertroebeld geweest zijn door een banaal incident in Londen. Niet onlogisch in een periode waarin zelfs Hugo Claus voor een Vlaamse rechtbank werd gedaagd voor het tonen van (mannelijk) naakt op scène.

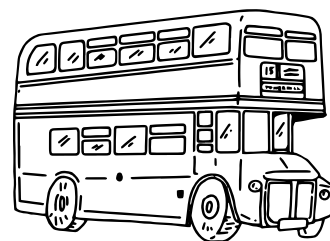
“Een collega had kaarten gekocht voor de musical HAIR, een theaterstuk waarin veel naakt voorkwam”, getuigde Van Vlaenderen in het Feestboek, dat in 2013 verscheen naar aanleiding van het 50-jarig bestaan van Sint-Jozef Humaniora. “Zuster Roberte was dit op één of andere manier te weten gekomen en verbood ons die opvoering bij te wonen. Wij moesten de kaarten in Londen verkopen aan leerlingen van het Hoger Technisch Instituut, waarna onze leerlingen en leerkrachten vertrokken naar een ander optreden, dat van ‘The Virgin and the Gypsy’. Enkele leerkrachten trokken met de resterende kaarten naar de musical HAIR. ‘s Avonds stelden zij vast dat de leerlingen wellicht meer bloot hadden gezien dan zij!”

Eline Anseeuw

9 april 2025
10:51 a.m.

Aanschuiven bij de Rosetta-steen
in het British Museum

9 april 2025
13:47 p.m.

Vrije tijd in
Camden
Town ...

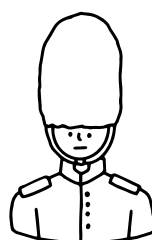
9 april 2025
17:51 p.m.

Homebound ...

9 april 2025
13:22 p.m.

Wat hebben we
geleerd op de metro?
Rechts aanhouden!

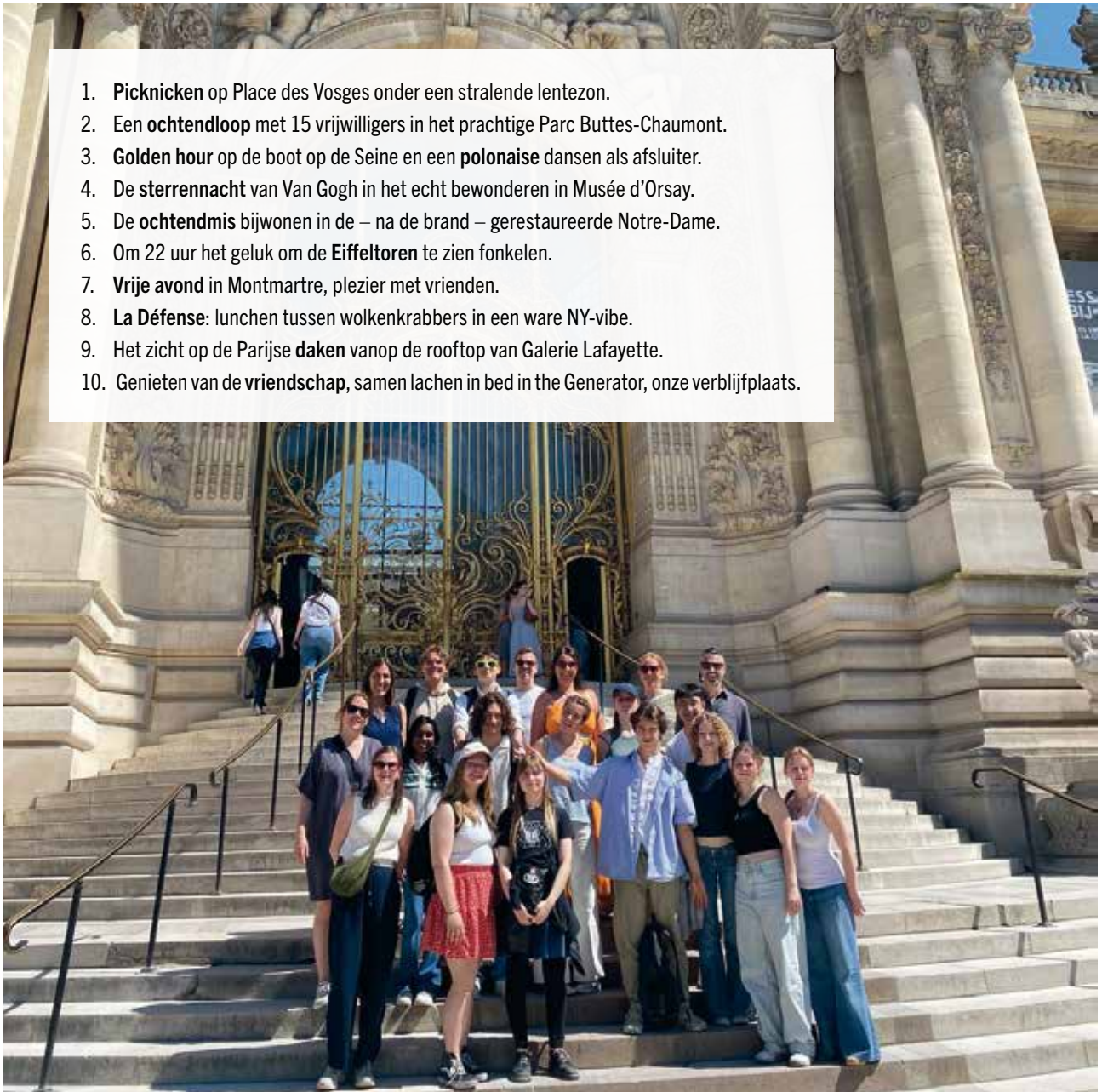

PARIJS 2025: DE 10 TOPMOMENTEN

Onze vijfdejaars sloten de maand april af in stijl: tijdens een driedaagse in de Lichtstad leerden ze Parijs van heel dichtbij kennen. Deze jaarlijkse studiereis naar Parijs is intussen een echte klassieker op SJH. Charlotte De Vriese, al jarenlang een van de vaste begeleidende leerkrachten, selecteerde haar tien topmomenten van 2025.

1. **Picknicken** op Place des Vosges onder een stralende lentezon.
2. Een **ochtendloop** met 15 vrijwilligers in het prachtige Parc Buttes-Chaumont.
3. **Golden hour** op de boot op de Seine en een **polonaise** dansen als afsluiter.
4. De **sterrennacht** van Van Gogh in het echt bewonderen in Musée d'Orsay.
5. De **ochtendmis** bijwonen in de – na de brand – gerestaureerde Notre-Dame.
6. Om 22 uur het geluk om de **Eiffeltoren** te zien fonkelen.
7. **Vrije avond** in Montmartre, plezier met vrienden.
8. **La Défense**: lunchen tussen wolkenkrabbers in een ware NY-vibe.
9. Het zicht op de Parijse **daken** vanop de rooftop van Galerie Lafayette.
10. Genieten van de **vriendschap**, samen lachen in bed in the Generator, onze verblijfplaats.

WALSEN IN TRIER

OF: ODE AAN HET DUIJS & HET (ZESDE JAAR) LATIJN

“Zij konden plots in tal van talen,
Waarvan ze zelf geen bal verstonden,
Palaveren en klessebessen.”
(Tom Lanoye, *ReinAard. Schelmenroman*, 2025)

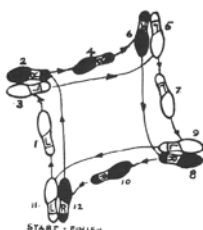
“In a dream of Hungarian lanterns,
in the mist of some sweet afternoon.”
(Leonard Cohen, *Take This Waltz*, 1988)

1 Die Konditorei

Ik bevind me samen met mijn goede collega, *Frau Vandenabeele*, in een heuse *Konditorei* in het hart van Trier en ik roer rondjes in mijn koffie. We schrijven vrijdag 10 januari 2025. Aroma's van Weense nieuwjaarsconcerten hangen ook hier in Trier nog in de kraakheldere, ijskoude lucht. Het is de late namiddag en de 21 leerlingen van zes Latijn hebben even vrij tot aan het *Abendessen*. De lage winterzon glijdt door de vitrine van het koffiehuis, streelt daar de *Backwaren* en glipt onderweg naar ons tafeltje doorheen de overal opkringelende koffiedampen. Alles rinkelt en kringelt hier. We zitten op één van de vele bijna volronde zitbanken die langsheen de muren kleine, ronde inhammetjes van gezelligheid vormen, aan een volmaakt rond tafeltje waar, op een vriendelijk rond bordje, een rond kopje koffie vrolijk staat te zingen, naast een rond suikerpotje dat hier geplaatst werd door één van de zwierig ronddraaiende diensters, die op hun ronde dienbladen nog meer rond servies met ronde taartjes dragen en in hun voorschoten hun ronde muntjes laten rinkelen. Rond en rond en rond. Alles danst en draait hier van bedrijvigheid. Het is één grote wals van koffie en gebak. Ik denk aan onze leerlingen.

2 Der Walzer

De wals moet zowat de vrolijkste manier zijn om zich in rondjes doorheen een rechthoekige ruimte te bewegen. De lezer begrijpt waar ik met mijn metafoor

heen wil. De rechthoek staat in al zijn hoekige onbuigzaamheid en saaie symmetrie voor de omstandigheden, de ruimte waarin we ons dagelijks bewegen. De wals is de manier om, *binnen* de grenzen van die omstandigheden, toch schoonheid, plezier en rondtollende vrolijkheid te scheppen. Om vrij te zijn in beperking. Om van de gegeven omstandigheden het beste te maken. Ziedaar de leerlingen van dit jaar ten voeten uit. Zelfs in de *aftermovie* die ze maakten tolt de camera rond en rond in een waas van wuivende handen en glimlachende gezichten. Er zitten een paar uitstekende dansers tussen, misschien ligt daar een deel van de verklaring. In ieder geval kunnen we als begeleiders alleen maar met grote dankbaarheid terugblikken op die drie (*één-twee-drie, één-twee-drie!*) zonovergoten winterdagen op het deinen van de Moezel.

3 Die Stadt

Zowel de eerste als de laatste rechthoek werd wellicht gevormd door de treinwagons die ons Trier- en huiswaarts voerden, maar ook daartussen passeerden we wel wat rechthoeken. Ik breng vier van die vierhoeken hier even voor het licht. Om te beginnen de stad zelf. We leerden er dat Trier ooit begon als een Romeins legerkamp aan de rijksgrens en dat dit nog steeds te zien is aan het grondplan van de stad, die netjes recht als een tapijt naast de

Moezel werd gelegd, met twee hoofdstraten als spiegellassen dwars er doorheen en met in elke windrichting een fraaie stadspoort. De bekendste daarvan, de *Porta Nigra*, kon als visitekaartje van de stad al op donderdagavond op veel enthousiasme van de leerlingen rekenen, niet alleen omdat ze een mooie achtergrond vormde voor *Abbey Road*-foto's, maar ook omdat een aantal mysteries en legendes rond deze uiteindelijk doodgewone stadspoort werden ontmaskerd als fascinerende, middeleeuwse stadspromotie. Het verhaal over het mirakel van de heilige Symeon die zich in de *Porta Nigra* zou hebben laten inmetelen, lazen we na afloop in het Latijn. Maar dat rechthoekige stadsplan mochten de leerlingen ook aan den lijve ondervinden, aangezien het allemaal te voet diende ontdekt te worden: van de oude *Römerbrücke* en de *Viehmarkt*, waar eens de krijtlijnen voor dat legerkamp werden uitgezet, tot de *Kaiserthermen* en de middeleeuwse *Hauptmarkt*, waar op elke hoek, toren en steen Latijn te lezen valt voor wie het lezen wil. In het indrukwekkende *Rheinisches Landesmuseum* (3.500 *Quadratmetern*, van rechthoeken gesproken), dat een schat aan antieke vondsten herbergt, kon er verder gewandeld worden en wel door de indrukwekkende "grafmonumentstraat", waar men het gevoel krijgt langs de *Via Appia* te kuieren, terwijl men vanuit de graven nagekeken wordt door de gebeeldhouwde blik van de Romeinse *Trierer*. Met weinig meer dan een papieren rechthoekje tekenpapier en een potlood legden onze leerlingen, elk op eigen

tempo en naar eigen interesse, vast wat hen het meest had weten te boeien. We mochten een paar kunststukjes ontvangen. Doch geen dat het resultaat van evenveel tijd en toewijding was als de enorme maquette van het antieke Trier, waaraan men zich als een kind kan vergapen. Een blik op de rechthoek die we ook op vrijdagavond nogmaals zouden krijgen, zij het dan in het echt én ... bij duister! Maar dat vertel ik u graag hieronder. Lees verder, lees verder!

4 Die Fackeln

Voor de volgende rechthoeksanekdote hoop ik namelijk op een breed en aandachtig lezerspubliek. Ze omvat immers een wijze les. Een les omtrent een netelige kwestie die in ieder geval het secundair onderwijs slapeloze nachten bezorgt: de talen. Meer bepaald het nut ervan. Ook op SJH stellen we immers met lede ogen vast dat gevoelig minder leerlingen de (positieve) keuze voor een sterke talenrichting maken. Een eenduidige verklaring is er wellicht niet, maar wanneer we die *zouden* gaan zoeken bij de breed gedragen aanname dat technologie een kant-en-klare, snelle en kosteloos beschikbare oplossing biedt voor alle communicatieve problemen waarvoor tot voor kort slechts de volgehouden inspanning van

nauwgezette studie en taalverwerving soelaas bracht, dan zouden we er vermoedelijk niet ver naast zitten. Eenvoudiger gezegd: waarom zou ik nog Duits leren als *Google Translate* dat honderd keer beter en sneller kan? Wel, dat zal ik u vertellen.

Vrijdagochtend. Ontbijt in de *Römerstadt Jugendherberge*. “Gutemorgen!” echoot van tafel tot tafel. En of iedereen goed geslapen heeft? Wel, ja. Iedereen, behalve één tafel met meisjes die een kamer delen. De doffe blik en de wallen verraden dat ze géén goede nacht achter de rug hebben. In het holst van de nacht waren de meiden opgeschrikt door gebons op de kamerdeur en – ik bespaar u alle details – toen ze slaapdronken de deur op een kier openden, stonden ze oog in oog met een eng starende griezel met een lange baard. De man had iets onverstaanbaar gebrabbeld over het raam op hun kamer en was uiteindelijk na een ongemakkelijke woordenwisseling weer vertrokken, met de ominieuze *Schwarzeneggereske* woorden “I’ll be back.” Aldus de meiden. Zij wisten het wel zeker: die *creep* was een Duitse *psycho* en zou dra terugkomen met een hakbijl om iedereen tot

Schinkenwurst te hakken. Uiteraard deden ze geen oog meer dicht. *Fast forward* naar de lunch. Ik verslik me bijna in mijn (langs deze weg wil ik het nog eens gezegd hebben, beste zesdes: *overheerlijke*) *Currywurstsuppe*, wanneer de meisjes me met een onderdrukt gillen aanstoten en naar de voorbijwandele concierge van de jeugdherberg wijzen. U raadt het al: een ‘enge’ man ‘met een baard’. De man ziet mij kijken en is me vóór. Hij komt langs voor een praatje (Duits, uiteraard) en expliceert heel helder wat er de voorbije nacht was voorgevallen: een groepje Duitse leerlingen was op hun laatste avond in Trier wat luidruchtig geweest (open ramen, muziek), men had de concierge gewekt en die was, met als enige richtlijn de hoek waaruit het lawaai kwam, de verschillende verdiepingen langs gegaan, op zoek naar de nachtraven. Kortom, banaal incident, Babylonische spraakverwarring. Lang verhaal kort: de (overigens erg sympathieke en jeugdige) man zit vreselijk vervuild met de situatie, biedt ons ’s avonds aan de bar een drankje aan, we geraken verder aan de praat, hij tipt ons een prachtige wandelroute naar een panoramapunt aan de hooggelegen *Mariensäule*, duikt vervolgens de bezemkast in en keert terug met een bundel fakkels, “*damit Sie sehen können, wohin Sie gehen.*” Het wordt een onvergetelijke wandeling. Begeleid door Bart Peeters en Brihang leggen we onze fakkeltocht door het donker af en wanneer we tenslotte omringd door kumbaya-visioenen tegader neerblikken overheen het Moezeldal en daar beneden de fraai verlichte rechthoek zien liggen waardoor we overdag nog rondstruinden, denk ik: “Dat kan *Google Translate* toch niet.”

5 Der Dom

De mooiste rechthoek bewaarden we voor de laatste ochtend. De *Sankt Peter Dom*, de kathedraal van Trier, is ofschoon rechthoekig een parel. Onze leerlingen leren alweer één en ander. Dat de antieke

basilica, een multifunctionele, rechthoekige hal, ten tijde van keizer Constantijn (“Onthoud, kinderen: 300 n.C.!”) werd gebruikt als het basismodel voor christelijke kerken, iets waarvan zowat elke kerk ter wereld de sporen draagt. Dat diezelfde Constantijn, die Trier tot keizerlijke residentie had gemaakt (“Onthoud: 300 n.C.”), ook aan de prille basis lag van wat uiteindelijk deze fraaie *Sankt Peter* is geworden. Dat de moeder van alweer Constantijn, Helena (“Jawel: 300 n.C.”), volgens de legende één van de belangrijkste relikwieën uit het christendom naar hier zou hebben laten brengen: de *Heiliger Rock*, oftewel het naadloze onderkleed dat Christus zou gedragen hebben onderweg naar Zijn kruisdood. Dat die *Heiliger Rock* bewaard werd in een coole crypte achter het koor van de oostelijk georiënteerde kerk. Dat een bezoek aan de *Sankt Peter* op deze manier een soort epische pelgrimstocht werd, vanaf de westelijke ingang oostwaarts, richting Christus, gesymboliseerd door zijn ongedeelde onderlijfje. En dat wij, juf en meester, om dat allemaal nog wat meer luister bij te zetten precies om die reden gekozen hadden om de kerk op dit moment van de dag, zaterdag vroeg op de ochtend, te bezoeken: de rijzende morgenzon zou het koor en de relikven van Helena laten baden in het gulden licht van de Heiland. Hallelujah!

Tot daar de grote beloften waarmee we onze leerlingen trachtten warm te maken voor een bezoek aan de kathedraal. Viel dat even tegen. Ook de *Heiliger Rock* blijkt immers openingsuren te

hebben. Wat we daar in het oosten aantroffen was slechts een fraai smeedijzeren traliehek en vooral: het was op slot. Dat verklaarde meteen ook waarom er behalve een nonnetje en een oud vrouwtje niemand in de hele kathedraal was. Omdat bedremmeld naar de plavuïsvloer staren snel gaat vervelen, besloten we ons geluk te beproeven bij de kloosterzuster. We spraken haar aan (opnieuw: Duits) en legden haar onze situatie voor: van heinde en verre waren deze brave mensenkinderen gekomen (we overdreven lichtelijk) om de relikven te aanschouwen en gebonden als wij waren aan treinschema's voor onze terugreis, dreigden zij het hoogtepunt van hun reis te moeten missen. Of zij ons niet kon helpen? De zuster was verguld met ons verhaal en wendde zich tot haar zuster (het oude vrouwtje, dat zich met *Frau Leonhardt* liet aanspreken), waarna zij zich getweeën tot een derde persoon richtten, die zich achter het altaar ophield en die wij derhalve niet eerder hadden opgemerkt: de pastoor. Deze was, naar eigen zeggen, net klaar met het opdragen

van de mis en had wel wat tijd voor ons. En zo stond plots een lokale drieluldigheid voor ons, badend in het gulden licht van de Heiland. Hallelujah! We kregen er, geheel in het Duits, maar (of: dus) erg *gründlich*, een privaat college over de geschiedenis van de *Sankt Peter*, de symboliek van de altaarsculpturen, *und so weiter und so weiter*. Máár ... de hoeders van de *Sankt Peter* bleken net als hun patroonheilige over een flinke set sleutels te beschikken: ze openden voor ons het hek en namen ons mee door bochtige trappenhallen naar de mythische crypte boven het koor, alwaar de relieken die Sint-Helena uit Jeruzalem liet overbrengen op ons lagen te wachten, als een schat op Indiana Jones. Een magisch moment. Ik geloof dat er een engelenkoor zong en dat de morgenzon onze haren in gloed zette. Alleszins walsten onze zesdes de trappen af en deze derde rechthoek uit.

Om maar te zeggen, enige taalbeheersing opent vele deuren – en soms ook een traliehek. Ook dat had *Google Translate* nooit gekund.

6 Der Zug

De laatste rechthoek bracht ons huiswaarts. Van Trier *Hauptbahnhof* naar Brugge Station. Tijd voor rust en om de leerlingen nog even onderling bezig te zien. Bijna waren we ontgoocheld, toen we al die schermen zagen opduiken. Hadden zij niet dezelfde lessen geleerd na onze avonturen met de conciërge en de non? Dat niets *echte* communicatie kan vervangen, communicatie van mens tot mens, zonder scherm tussen de gezichten? Zaten zij nu werkelijk elk apart in hun eigen virtuele universum, blind voor elkaars tastbare aanwezigheid? Bijna begonnen we over ‘de jeugd van tegenwoordig’.

Bijna. Want zo dramatisch bleek het allemaal niet. Wie namelijk iets beter keek, begreep al gauw dat de jeugd van tegenwoordig allesbehalve asociaal is, maar hypersociaal. Ze waren, toegegeven, inderdaad via hun smartphone aan het communiceren, maar niet alleen waren ze met z’n allen in dezelfde chatgroep bezig – i.e. met *elkaar* –, het belette hen ook niet om tegelijkertijd en simultaan een

echt spelletje kaart te spelen met echte handen, om samen echt te lachen om de grappen die in de virtuele groep werden gemaakt, om elkaar met echte ellebogen aan te stoten en echte knipogen te geven. Ze keken elkaar aan met echte ogen en glimlachten met echte monden. De jeugd, zo blijkt, die kent twee sporen: een echt en een digitaal.

En misschien is dat al bij al zo slecht nog niet. Misschien gaat het om evenwicht tussen die beide. Misschien spenderen we onze energie beter niet aan het rabaat bestrijden van het digitale, maar aan het borgen en bevorderen van het fysieke. Laat ons het pad van de echte communicatie vooral niet afschrijven. Het pad dat slechts na een moeizame taalverwerving te bewandelen valt, maar een mens naar onverwachte plaatsen en exotische bestemmingen brengt, zoals deze reis gebleken is.

7 Das Latein

En zo werd de Trierreis alweer een leerrijke reis. Ook voor ons. Omwille van de lessen die we leerden: over de schoolgaande jeugd en hoe mooi die is, als je haar wilt begrijpen; over talenkennis en hoe waardevol die is, als je elkaar echt wilt begrijpen. Maar ook over Latijn. Uiteraard over Latijn. Latijn is een prachtig vak. Een unieke manier om Europa en haar geschiedenis beter te begrijpen. Precies omdat het doorheen heel die geschiedenis werd gesproken, biedt Latijn het soort continuïteit dat in Trier van de straatstenen af te lezen valt. Tegelijk is het een taalvak dat in al z’n abstractie handvatten biedt voor andere, moderne talen. En het is een ouderwets leesvak. Waarbij we leren om ‘goed’ te lezen, zoals Nietzsche dat in 1886 verwoordde: “*das heißt langsam, tief, rück- und vorsichtig, mit Hintergedanken, mit offen gelassenen Türen, mit zarten Fingern und Augen lesen*”. Lezen om tot begrip te komen. Maar het is ook een vrolijk vak. Een vak als een walsje doorheen de zakelijke rechthoek die het onderwijs soms kan zijn.

Bert Selter

HET ABC VAN ANGERS

Vijftien leerlingen namen dit schooljaar deel aan een taaluitwisselingsproject met leerlingen van Collège Saint-Benoît in het Franse Angers.

Allemaal samen lachten we, aten we, bowlden we, spraken we Frans, wachtten we op hen (want jawel, Belgen zijn blijkbaar rapper dan Fransen 😊).

Nieuwsgierig waren we allemaal naar het bezoek aan het Europees Parlement in Brussel.

Groot was de blijdschap toen we de Fransen na vijf maanden terug zagen!

Engels was de taal die we spraken in Talbot House in Poperinge. Die dag maakten we zelf scones en leerden we meer over de soldaten in de Eerste Wereldoorlog.

Reien: onder een stralende zon zagen we Brugge die Scone vanop ons bootje op de reitjes.

Stadhuis, daar werden we de eerste vrijdagmiddag ontvangen door schepen Olivier Strubbe in de mooie Stadshal. Een groepsfoto op de trap mocht niet ontbreken.

Volgende leerlingen namen deel aan het uitwisselingsproject: Gisèle Algoedt (4B), Marie Deprest (4B), Valentin Deswaef (4C), Emma Verroens (4E), Flore Wittevrongel (4E), Lola Elias (4F), Nori George (5A), Margaux Ramault (5A), Phéline Deceuninck (5A), Célestine Engels (5B), Arthur Watteyne (5B), Yaro Steenman (5B), Eleonore Van de Putte (5B) en Merlijn Lambrecht (5B) en Robrecht Versteels (6D). Leerkrachten Charlotte De Vriese en Lies Dieryckx leidden alles in goede banen.

Charlotte De Vriese

MECHELEN
EINDHOVEN
BRÜHL

AFSTAND: 602 KM

WERKGROEP NATUUR & WETENSCHAP ORGANISEERT ELK SCHOOLJAAR MEERDERE ACTIVITEITEN

VAN MECHELEN OVER EINDHOVEN NAAR DUITSLAND

De werkgroep Natuur & Wetenschap organiseerde het voorbije schooljaar vier vrijblijvende excursies voor de leerlingen: naar Technopolis Mechelen (19 oktober 2025), naar Eindhoven met een bezoek aan het DAF-museum en Philips (25 januari 2025), naar de Zoo Planckendael te Mechelen (15 maart 2025) en naar Phantasialand in het Duitse Brühl (9 april 2025). Dat verdient wat extra uitleg.

Belangrijk om te weten: in een normaal schooljaar organiseert de werkgroep Natuur & Wetenschap van SJH nog meer activiteiten. “2024-2025 was misschien wel het minst actieve jaar van onze werkgroep”, legt leerkracht Lot Rommel uit. “Wij hangen immers af van de externe organisatie ‘Natuur en Wetenschap vzw’. Daar kende men een moeilijke start, omdat de secretaris was uitgevallen. Daardoor bleef de kalender lange tijd onduidelijk en kregen wij als werkgroep niet echt zicht op het aantal workshops dat we konden organiseren. Dit schooljaar bestond uit vier daguitstappen, maar normaal komt daar per trimester nog een workshop op woensdagnamiddag bij: schedels prepareren, glas graveren, braakballen pluizen ...”

De uitstappen en workshops van de werkgroep staan altijd in het teken van ‘Natuur en Wetenschap’. “Ze worden georganiseerd voor onze leerlingen van het eerste tot en met het derde middelbaar”, vertelt Lot Rommel. “De uitstap naar het pretpark trekt jaarlijks het meeste aantal leden en is eerder een activiteit om plezier te beleven. Omdat we zien hoeveel enthousiaste leerlingen hier jaarlijks op afkomen, bieden we die echter graag aan. Vroeger viel die uitstap altijd op 1 mei, maar sinds een jaar of drie voorzien we een dag in de paasvakantie.”

Lot Rommel & Tom Vandenbussche

JEUGDWIELRENNER EMILE VANSPEYBROUCK (6E) MAG MET VLAAMSE EN BELGISCHE SELECTIE NAAR ALPEN EN VOGEZEN

‘BERGOP RIJDEN LIGT ME GOED’

Leerling Emile Vanspeybrouck (6E) mocht op 7 juni 2025 met de Vlaamse selectie deelnemen aan de Alpenklassieker, een prestigieuze wielervedstrijd voor 17- en 18-jarige junioren in La Bridoire. Op het menu: vijf cols en 2.537 meter hoogteverschil over een afstand van 132,5 km. In juli mag Emile mee naar de jaarlijkse klimstage van Belgian Cycling in de Vogezen en rijdt hij in de Franse Jura een rittenkoers die ooit gewonnen werd door Mathieu van der Poel. Zegt Emile: ‘In de lastigste wedstrijden trek ik het best mijn plan.’

Emile Vanspeybrouck begon op 10-jarige leeftijd te koersen. ‘Al was ik de eerste jaren niet serieus met mijn sport bezig’, vertelt de Ruddervoordenaar, die in februari zijn 18de verjaardag vierde. ‘Pas de laatste drie jaar ben ik er meer voor gaan leven. Marc Hemeryck, vroeger de trainer van veldrijder Klaas Vantornout, stelt mijn trainingsschema’s op.’ Afgelopen winter ruilde Emile zijn jeugdclub, Cycling Team Luc Wallays-Jonge Renners Roeselare, in voor Wielierclub Onder Ons Parike. ‘Vorig jaar koerste ik vooral in België, maar ik moet het vooral van mijn kwaliteiten bergop hebben. In de lastigste wedstrijden trek ik het best mijn plan. Bij Onder Ons Parike kan ik, als tweedejaarsjunior, een internationaler programma afwerken.’

De voorbije maanden zette Emile al enkele mooie resultaten neer. In Orroir, waar elke ronde de beklimming van de Kluisberg op het menu stond, behaalde hij een knappe vijfde plaats. In Deux-Acren werd hij achtste. In mei maakte hij in Gent-Wevelgem voor junioren deel uit van de eerste achtervolgende groep en finishte hij als 14de. ‘Maar mijn sterkste prestatie zette ik neer tijdens de eerste etappe van de Tour du Bocage et de l’Ernée 53, een tweedaagse in Frankrijk. Ik reed in de laatste ronde weg en finishte uiteindelijk nog als tiende. Jammer genoeg ben ik de nacht erna ziek geworden en kon ik mijn plaats in het klassement niet behouden.’

Klimtest in de Ardennen

Net als vorig jaar nam Emile tijdens de paasvakantie deel aan de jaarlijkse klimtest van Belgian Cycling in de Ardennen. ‘Ik was geselecteerd op basis van een inspanningstest die elke jeugdrenner tijdens de winterperiode mag doorsturen. De test is goed verlopen. Ik heb een duidelijke sprong voorwaarts gemaakt en was 20 tot 25 seconden sneller dan in 2024 op de Côte de Brume, een inspanning van zo’n drie kilometer. Een tijdje later belde bondscoach Angelo De Clercq me op met het nieuws dat ik begin juni met de Vlaamse selectie mag deelnemen aan de Alpenklassieker *(bij het ter perse*

gaan van dit artikel was deze wedstrijd nog niet verreden, red.). En in de zomervakantie mag ik met negen andere Belgische junioren op klimstage naar de Vogezen.'

Emile vertelt het alsof het doodnormaal is, maar dat is het niet. De Alpenklassieker is immers een prestigieuze eendagswedstrijd voor 17- en 18-jarigen in de Franse Alpen. Op de erelijst prijken profrenners als Tim Wellens, Maxim Van Gils, Cian Uijtdebroeks en Jarno Widar. 'Het wordt de eerste keer dat ik in de echte bergen zal koersen', vertelde Emile ons in mei. 'In België nam ik de voorbije jaren al aan een aantal klimkoersen deel. In wedstrijd reed ik echter nog nooit langer dan tien minuten omhoog. Ik heb dan ook geen enkel referentiepunt, maar ik ben natuurlijk heel erg benieuwd.'

Tijdens de jaarlijkse klimstage van Belgian Cycling in de Vogezen staat voor elke deelnemende renner een individuele klimtest gepland op de Ballon d'Alsace, een beklimming van negen kilometer die al vaak in het parcours van de Ronde van Frankrijk werd opgenomen. Remco Evenepoel zette er als 18-jarige junior in 2018 de snelste prestatie ooit neer, maar zelfs die tijd werd intussen verbroken door twee andere renners die nog geen prof zijn.

Zoals Mathieu van der Poel

De week na de Vogezenstage wacht voor Emile alweer een volgende uitdaging met de Ain Bugey Valromey Tour, een vijfdaagse rittenkoers in de Franse Jura. In het verleden was onder meer Mathieu van der Poel er aan het feest. Begin mei ging Emile met enkele ploeggenoten het parcours verkennen. 'Voor junioren is dit de belangrijkste rittenkoers van het jaar', benadrukt hij. 'Alle opleidingsteams van de WorldTour-ploegen kijken naar de resultaten in Valromey en beslissen grotendeels op basis daarvan wie ze een contract geven.'

Kinesithérapie in Gent

Voor we het vergeten: tussen alle wedstrijden en trainingsstages door legde Emile de voorbije maand ook nog een resem examens af. Als zesdejaars in de richting wetenschappen-wiskunde 6 uur waren die niet van de poes. 'Ik moet toegeven dat het de eerste maanden van het wielerseizoen net wat minder vlot verliep op school, maar ik hoop mijn laatste jaar in de Jozefienen goed af te sluiten. Om aan de Alpenklassieker deel te nemen, legde ik de examens biologie en fysica op een andere dag af. Na school werk ik altijd eerst mijn training af. De tijd die daarna rest, gebruik ik om zo goed mogelijk te studeren. Als mijn vrienden in het weekend uitgaan, kan ik niet mee, zeker niet tijdens het wielerseizoen. Die tijd moet ik benutten om te rusten. Dat is soms moeilijk, maar het is de keuze die ik gemaakt heb.'

In september zal Emile in Gent waarschijnlijk de universitaire studie kinesithérapie aanvatten. 'Al ligt die beslissing nog niet helemaal vast', voegt hij er vlug aan toe. 'Omwille van de link met sport is het wel een richting die mij enorm aanstaat. Sportkinesist worden is iets wat op dit moment zeker in mijn achterhoofd speelt.'

Tom Vandenbussche

VOOR DE 19DE KEER NAAR BERLIJN

Berlijn is sinds 2006 een vaste bestemming voor de zesdejaars op hun pelgrimstocht door de Europese geschiedenis. Covid-19 heeft ons in 2021 belet om af te reizen. We zijn volgend schooljaar dus aan onze negentiende editie toe. In al die jaren hebben heel wat verhalen zich ontvouwd, niet elk verhaal is echter zomaar voor publicatie vatbaar. We nemen jullie via een korte quiz mee in anekdotes. Want het zijn anekdotes die de bron zijn van onze herinneringen ...

1. We reizen altijd per trein. Hoeveel keer stappen we over voor we vanuit Brugge in Berlijn zijn?
 - a. niet, het is een rechtstreekse trein
 - b. 2 keer
 - c. 3 keer
 - d. 4 keer
2. In hoeveel verschillende Berlijnse hotels sliepen we de voorbije jaren?
 - a. altijd in hetzelfde hotel
 - b. in 2 verschillende hotels
 - c. in 5 verschillende hotels
 - d. in 9 verschillende hotels
3. Enkele jaren geleden werd onze nachtrust danig verstoord door een groep hogeschoolstudenten uit Nederland. Welke richting volgden zij?
 - a. Oenologie
 - b. Kleuteronderwijs
 - c. Theologie
 - d. Vrijtijdsmanagement (VTM)
4. Traditioneel nemen we op het einde van de reis iets mee uit Berlijn. Wat?
 - a. Een muts met een beer op. We hebben er nu al 19 verschillende.
 - b. Een boeket bloemen. Kan ook gebruikt worden om op goede voet te staan met een conducteur.
 - c. Acht Berlijnse bollen, uniek van smaak.
 - d. Een authentiek stukje van de Berlijnse muur.
5. Welke motto staat centraal tijdens onze reis naar Berlijn?
 - a. Carpe Diem: pluk de dag
 - b. Panta Rhei: alles is in beweging
 - c. Oefening baart kunst
 - d. Omdenken: zoals verwacht loopt altijd alles anders

Ignace Ryheul

DE BILBAO-BELEIVING

In vogelvlucht ligt Bilbao ongeveer 1.000 km van de Noordstrand 76 en toch voelen de deelnemende leerlingen zich daar nu ook thuis. Maar wat hield onze reis allemaal in? Mijn ABC van de BILBAO-uitwisseling.

Brugge

In oktober kwamen alle Spanjaarden van de uitwisseling naar hier. Er was op voorhand natuurlijk al contact gelegd via WhatsApp en sociale media, maar hoewel het geen complete vreemden meer waren, bleef het spannend. Wat zouden ze van ons denken? Wat zouden ze vinden van de activiteiten die we gepland hadden? De verschillen voor hen bleken iets groter dan op voorhand gedacht: fietsen was een raar fenomeen en om half zeven opstaan leek al helemaal gestoord. Maar toch heb ik het gevoel dat ze zich hier ook thuis voelden, na een week vol activiteiten.

“De verschillen voor hen bleken iets groter dan op voorhand gedacht: fietsen was een raar fenomeen en om half zeven opstaan leek al helemaal gestoord”

In twee weken

Twee weken lijken niets, maar toch leer je elkaar heel snel goed kennen, aangezien je een huis, kamer en ervaringen deelt. Dat geldt trouwens niet alleen voor de leerlingen, maar ook voor de

begeleidende leerkrachten. Je leert hen op een heel andere manier kennen dan tijdens de lessen omdat je je samen in een totaal andere omgeving bevindt.

“Je leert leerkrachten op een heel andere manier kennen dan enkel tijdens de lessen, omdat je echt in een heel andere omgeving bent”

Het is verbazingwekkend hoeveel er op zo'n korte tijd gebeurd is. In België zijn we gaan bowlen, hebben we Gent en Brugge bezocht en daarbij ook het Belfort beklommen. We spraken af met vrienden en ondernamen allerlei verschillende activiteiten die we zelf mochten organiseren, zoals een trip naar de Efteling in Nederland. In E.O.1 speelden we allerlei soorten spelletjes - het ene had al wat meer met school te maken dan het andere. In Spanje bezochten we het Guggenheim, de steden San Sebastian en Gernika, en namen we op school deel aan verschillende activiteiten. We trokken ook een paar keer zelfstandig de stad in, spraken met vrienden af om te barbecueën en deden nog zoveel meer. Het is opvallend hoeveel culturele verschillen je in zo'n korte tijd vaststelt: wanneer er gegeten en geslapen wordt, hoe men met vreemden of familie omgaat, enzovoort.

Liever Spanje of België?

Er zit natuurlijk een gigantisch verschil tussen de locaties, maar welke stad is 'beter': Bilbao of Brugge? Wout Delannoye (4F): "Spanje vond ik spannender, omdat je niet weet wat er op je afkomt. Bovendien krijg je er een nieuwe familie bij. Je leert daarbij ook een stad op een andere manier beter kennen. Maar anderzijds was het in België ook spannend en kende je je partners nog niet zo goed, dus dan is het wel aangenaam dat je nog even thuis bent."

Bekende stad: Bilbao

Ondertussen hebben we de naam al een paar keer gehoord: Bilbao. Maar hoe was het daar nu echt? We gingen erheen in de maand maart. Bij aankomst kende je je partner natuurlijk wel, maar plots sta je ook voor de hele familie, die je enthousiast verwelkomt. Met de school planden we verschillende activiteiten, zoals een bezoek aan het Guggenheim Museum, maar we organiseerden ook een barbecue met enkele vrienden uit het Baskenland en België samen. Gelukkig scheen de zon een paar dagen, vooraleer het even begon te regenen, al lieten we het mindere weer de sfeer niet bederven.

Afscheid

Sowieso kan ik al zeggen dat het afscheid van de familie heel schattig en mooi was. Ze vertelden iedereen dat we vanaf nu twee plekken hadden om 'thuis' te noemen. De families gaven ook cadeautjes mee voor thuis, zoals koekjes, maar ook echte Spaanse ham. Die werd zelfs in de koffer mee naar België genomen. Het is heel raar om afscheid te nemen van je uitwisselingsstudent, omdat je gedurende twee weken heel dicht bij elkaar leefde en er vanaf nu een grote afstand overbrugd dient te worden om contact te houden."

"Het is heel raar om afscheid te nemen van je uitwisselingsstudent"

Om aan te raden

Ik begrijp dat niet iedereen voor deze uitwisseling openstaat, omdat je nadien je gemiste schoolwerk zult moeten inhalen. Ik kan je daarover echter dit meegeven: de extra werklust op school valt zeker mee in verhouding tot de fantastische weken die je mag beleven. Ik hoop dat iedereen die hierin geïnteresseerd is ook zelf mag ontdekken welke verschillen tussen België en Spanje het meest opvallen.

Persoonlijk vond ik de reis ook heel goed voor mijn Engels. Niet per se omdat je Engels van een heel hoog niveau nodig hebt, wel omdat het nog moeilijk kan zijn om spontaan in een andere taal te spreken over allerlei onverwachte onderwerpen. Wat ik vooral heb geleerd, is om mensen te verstaan wanneer ze Engels spreken en tegelijkertijd een zwaar (Spaans) accent hebben, omdat sommige woorden bij hen totaal anders klinken. Je leert ook om zelf duidelijker te zijn en je eigen Nederlands accent niet te veel in de weg van de communicatie te laten zitten.

"De extra werklust op school valt zeker mee in verhouding tot de fantastische weken die je mag beleven"

De uitwisseling was absoluut een hoogtepunt van het jaar, voor iedereen die erbij was!

Eline Claeys (4F)

“ARE YOU NOT ENTERTAINED?”

COLOSSEUM, CONDOOM & COGNITIE

“Sag mir, ist es wichtig? So richtig wichtig ist es nicht.”
(Selig, 1995)

“Zie is olles da kik moe èn.”
(Ertebreekers, Eva Mendes, 2016)

“Uror!”
(Paris, in: Ovidius, Heroides XVI.10)

“Tell me the truth: is it love or just Paris?”
(Ladyhawke, Paris is Burning, 2008)

1 Colosseum

“Are you not entertained?” Ergens halverwege het Hollywoodvehikel *Gladiator* (2000) staat gladiator-tegen-wil-en-dank Maximus Decimus Meridius tot aan de enkels in het bloed in een namaak-Colosseum in Noord-Afrika en brult hij deze retorische vraag tot het publiek. Soms zoekt een mens meer achter de dingen dan wellicht gerechtvaardigd is. Zo heb ik me helaas nog nooit van de indruk kunnen ontdoen dat we hier eigenlijk zien hoe de acteur Russel Crowe zich met een meta-boodschap tot de critici van de film richt. “Het is gewoon entertainment,” lijkt Crowe te zeggen. “Vind je het niet leuk? Ja, toch? Wel, stop dan met zeuren.”

Ik dacht hieraan, toen ik afgelopen december meermaals met de opvolger, *Gladiator II*, in aanraking kwam: of ik de film niet mee ging bekijken, of ik hem al gezien had, wat ik ervan vond, &c. Ik heb de film tot op vandaag nog niet bekeken en voel ook niet meteen de behoefte, maar ik begrijp wel waar de vraag vandaan kwam: de film speelt zich af in de Romeinse wereld die ook het voorwerp van mijn vakgebied lijkt uit te maken. Men ging er, kortom, van uit dat ook

ikzelf op één of andere manier een bijzondere connectie met de film had omwille van deze overlap. Nu, hoewel ik op dagelijkse basis weinig met

gladiatoren in aanraking kom, begrijp ik de vraag en herken ik ook de reactie bij vele collega's classici. Want waar historici nog ergens met de film aan de slag kunnen, door hem te factchecken op historische correctheid en anachronismen op te vissen (de haaien in het Colosseum schijnen op vissenvlak overigens de opmerkelijkste vergissing te zijn), weten classici zich eigenlijk niet meteen een houding te geven ten aanzien van deze film. Wie zijn wij om hier een oordeel over te vellen? En wat worden we dan precies verondersteld te beoordelen? Vanuit welke expertise? Moeten we iets zeggen over het Latijn in de film? Help! Schoot Russel Crowe me maar te hulp.

De film dwingt ons bijna om ons ertoe te verhouden. Of anders gezegd: de vraag naar de relatie tussen de film en het vak Latijn dwingt ons ook na te denken over dat vakgebied. En hoewel we daarover doorgaans graag en vaak doemdenken, ben ik van nature eerder optimistisch. Ook over Latijn (en Grieks, voor de goede orde). Men kan zich over dat vak vele vragen stellen. Of het leuk is, bijvoorbeeld. Maar dat hangt natuurlijk van vele factoren af en is, belangrijker, misschien niet van belang. Of het relevant is, dan? Wel, onderzoek over de cognitieve transferwaarde van klassieke talenonderwijs dat vorig jaar het nieuws haalde (Hauspie et al., *Contemporary Educational Psychology* 79 (2024) 102325), stelt ons ook op dat vlak teleur: we weten het niet. Of het is toch moeilijk om er precies de vinger op te leggen. Het goede nieuws is wel dat cognitief psycholoog Wouter Duyck (UGent) en pedagoog Pedro De

Bruyckere (Universiteit Utrecht) onze vakken “de kip met de gouden eieren” noemt. Anders gezegd, ook de heren professoren zijn er stellig van overtuigd dat klassieke talen hun waarde hebben voor het onderwijs en stellen zelfs dat “het hoogste studierendement wordt gehaald door leerlingen uit de klassieke talen” (De Morgen 18/01/2024).

Deze studie en de bescherming die de heren professoren ons instinctmatig bieden – alsook dat van de kip en die gouden eieren – brengen ons wel bij een volgende vraag. Of Latijn op z'n plaats is in het middelbaar onderwijs? Of het een maatschappelijke bijdrage kan leveren. En hoe dan? Tijd voor een condoom!

2 Condoom

Op het moment dat België druk bezig was geboren te worden, deed men bij

onze noorderburen aan anticonceptie. Althans, dat blijkt uit het voorwerp dat u hier afgebeeld ziet, waarde lezer, en dat heel recent werd aangekocht door het Amsterdams Rijksmuseum: het betreft een condoom uit 1830. Doch niet zomaar een condoom! Het voorbehoedsmiddel is vermoedelijk gemaakt van de blindedarm van een schaap en, vooral, voorzien van een erotische prent van een non met drie geestelijken. Om geen aanstoot te geven aan onze jonge of schroomvallige lezers, geven we de afbeelding voldoende klein weer en beperk ik me tot een korte beschrijving. Rechts in – tja – ‘beeld’ zien we drie mannelijke leden van de clerus (priesters, zeg maar) en links één kloosterzuster die de rok wel erg onzedelijk heeft opgeschort en wijst naar (een specifiek deel van) één van de drie mannen. Het Franse onderschrift “Voilà mon choix” laat weinig aan de verbeelding over. En toch is dat wat we hiermee zouden kunnen aanvangen op school: de verbeelding van onze leerlingen prikkelen. Het klinkt als pretpedagogie, maar vergis u niet: dat is het allesbehalve. De verbeelding dient immers slechts als de brandstof voor een lessenreeks waarin we diep doordringen (*pun intended*) in de Europese geest. Hun verbeelding is het lokaas waarmee we de leerlingen de netten van de leerkracht in lokken. Aanschouw.

Wie enigszins vertrouwd is met de antieke Oudheid of verhalenweelde, zal misschien al opgemerkt hebben dat de afbeelding op het condoom een geestige parodie lijkt op het bekende Parisoordeel, waarin een Trojaanse prins-turned-herder met de naam Paris drie godinnen moet beoordelen in een schoonheidswedstrijd. Waar in de klassieke mythe één man moet kiezen uit drie vrouwelijke godinnen, zien we op het condoom één vrouw die uit drie mannen kiest – en

dan niet zozeer op basis van hun schoonheid, zal ik maar zeggen. Op zich vertelt dit ons al veel interessants op cultuurhistorisch vlak over de veranderende beleving van seksualiteit in de 19de eeuw, wanneer seksueel overdraagbare aandoeningen zoals syfilis ook een angstaanjagende dimensie (het voorbehoedsmiddel) toevoegden aan iets wat in se plezier (de humor en de non) verschaftte. Het is in deze wereld dat figuren als Sigmund Freud een halve eeuw later ideeën over de vrouw als femme fatale zouden ontwikkelen. En daarmee zijn we aanbeland bij de rol van man en vrouw.

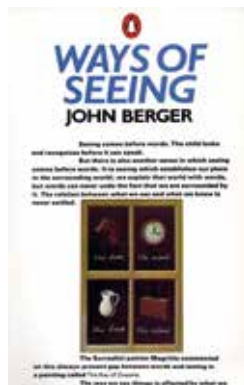
Wat doet een mens immers in de les Latijn met het verhaal van Paris? In de eerste jaren kan dat nog perfect onschuldig zijn: een tekstje over het Parisoordeel als oefenmateriaal voor onze Latijnse leesvaardigheid, de mythe meegeven als culturele bagage, misschien zelfs creatief verwerken tot een toneeltje, etc. Maar in de hogere jaren, eens de leerlingen getraind zijn in hun taalverwerving en ze ook jonge geesten worden, rust er een zwaardere plicht op de schouders van de onderwijzer: dan is die maatschappelijke bijdrage daar. Dan moet men kunnen verantwoorden waarom de tijd van leerlingen en de uren van leerkrachten (Wie roept daar: “Het geld van de belastingbetaler!”?) hieraan besteed zou worden. De mythe zelf kan men er immers in twee minuten op nalezen op Wikipedia. Wel, wat we kunnen is een bepaald denkpatroon ontmaskeren, een spook dat doorheen de hele Europese geschiedenis waart en tot op vandaag angstaanjagende gevolgen heeft.

Het Parisoordeel mogen we immers als een basistekst van Europese cultuur beschouwen. Met het Parisoordeel gaat de Trojaanse Oorlog van start, net zoals met Aeneas, die andere Trojaan, het einde van die Trojaanse Oorlog bereikt wordt en de stichting van Rome en zo van Europa van start gaat. Paris velt namelijk zijn oordeel nadat hij werd omgekocht – zeer tot ongenoegen van Minerva en Juno, de twee verliezende godinnen – door Venus, de godin van de liefde, die hem de mooiste vrouw op aarde belooft. Helena. De echtgenote van een Griekse vorst die, na de ontvoering van zijn vrouw door Paris, een leger tegen de Trojanen op de been brengt. De rest is een lang verhaal. Laat ons beginnen met dat Parisoordeel zelf.

Na bijbelse taferelen moet het Parisoordeel één van de meest voorkomende onderwerpen in de Europese schilderkunst zijn. Een schilderij, dat begint bij een schilder die kijkt. Het object dat hij bekijkt, maakt hij al schilderend letterlijk tot een object, namelijk het schilderij, dat op zijn beurt weer bekeken wordt door de toeschouwer. Om nu een man als Paris af te beelden die zelf, net als de schilder, schoonheid bekijkt, objectificeert en beoordeelt, dat heeft iets intrigerend. Telkens weer zien we een kijkend subject en een bekeken object. Wat nu als zich daarbij een patroon ontvouwt?

Wat als het subject telkens mannelijk is en het object steeds vrouwelijk? Dit soort patronen gaat zich natuurlijk nestelen in onze collectieve geest. Zonder verder in detail te willen treden (dit duurt hier stilaan lang genoeg voor ons schooltijdschrift) en enigszins kort door de bocht, het feit dat we zo vaak het Parisoordeel ontmoeten, in verhalen of op schilderijen, zonder ons daar ooit vragen bij te stellen, bewijst het gelijk van wie beweert dat onze Europese geest is doordrongen van het idee dat mannen kijken en vrouwen bekeken worden.

Ook die laatste gedachte is trouwens afkomstig van een man. Hoewel het concept 'male gaze' (de mannelijke blik) gemunt werd door de Britse feministe Laura Mulvey in een essay uit 1975, schreef de Britse kunstcriticus John Berger al in 1972 over het idee van de 'gaze', meer bepaald in een dun boekje met de veelzeggende titel "Ways of Seeing" dat hoorde bij een vierdelige documentairereeks van de BBC (dat waren nog eens openbare omroepen, nietwaar). Hij wijst er de lezer op dat buitensporig veel westerse kunst ons (onbewust en onbedoeld) een bepaalde 'way of seeing' opdringt, namelijk één waarbij we de wereld zien door de ogen van een man. In het bijzonder wanneer het schilderijen van vrouwen betreft. Daar zien we vrouwen, zoals mannen haar (willen) zien. Deze traditie heeft haar gevolgen voor zowel mannen als vrouwen. De eersten zien zichzelf bevestigd. De tweede groep leert zichzelf deze mannelijke blik aan. Om Berger even zelf aan het woord te laten: *"One might simplify this by saying: men act and women appear. Women watch themselves being looked at. This determines not only most relations between men and women but also the relation of women to themselves. The*

surveyor of woman in herself is male; the surveyed female. Thus she turns herself into an object ..."

Dit kijken door de ogen van een man is precies wat we in het verhaal van het Parisoordeel ervaren. Ook dat verhaal beleven we immers vanuit het perspectief van Paris. Hij is het hoofdpersonage. Welke antieke versie we ook lezen, Grieks of Latijn, steeds beleven we 'de avonturen van Paris', die op een dag door Mercurius wordt meegenomen om de gouden appel uit te delen aan de mooiste der godinnen. We zien die godinnen door zijn ogen, we horen de beloftes die zijn oren opvangen, we zien Paris' dromen van Helena. Hoe de godinnen het verhaal beleven komen we nergens te weten. De cultuurwereld die ons dit verhaal schonk, stelt het immers zo voor dat (deze) vrouwen het heel evident vinden om door een man *gejudged* te worden, zoals men anno 2025 zou zeggen.

Paris' verhaal gaat overigens nog verder na dat oordeel: op de missverkiezing volgt een prijsuitreiking – en daar moeten we het nog even over hebben. (Kort, beloofd!) Paris wint een prijs. Helena. Één van de meest uitgebreide vertellingen van de hele Pariscyclus is van de hand van Ovidius, die Paris een brief laat schrijven aan Helena om haar te vertellen van zijn winst: zichzelf is zijn prijs. "Uror," "Ik brand," schrijft onze herder-prins daar. Hij brandt door wat hij gezien heeft in Menelaos' paleis: Helena's schoonheid. Menelaos had Paris tijdens een bezoek zijn vrouw getoond als kostbaarste van zijn rijkdom en bezittingen. En daarmee hebben we een tweede pijnpunt aangeraakt. Mannen hebben – bezitten – vrouwen. Helena was blijkbaar al eerder van man (lees: eigenaar) gewisseld, ondermeer toen de held Theseus haar had ontvoerd. Daarover heeft Paris het volgende te zeggen: "Knap dat hij je wist te stelen. Onbegrijpelijk dat hij je ooit teruggaf." Ook de morele discussie over de vraag of Paris Helena nu 'steelt' van de rechtmatige 'eigenaar' Menelaos dan wel of hij dat met Venus' zegen mag doen, blijft blind voor een cruciaal gegeven: in al deze voorbeelden wordt Helena als bezit gezien. Het idee als man of jongen aanspraak te mogen maken op een vrouw is, het hoeft niet gezegd, een erg giftige gedachte, maar wel één die al enkele millenia door Europa sluipt.

De Britse schrijfster (wat is dat hier met al die Britten?) Pat Barker gooit momenteel hoge ogen met haar romancyclus over de Trojaanse Oorlog. Daarin herschrijft ze de oude verhalen vanuit het perspectief van de vrouwelijke personages. Waar het in de wereld van de Ilias en de Odyssee wemelt van vrouwen die als buit monddood en machteloos worden doorgegeven, beleven we diezelfde wereld bij Barker door de ogen van diezelfde vrouwen, die zij een stem verleent. Door dat te doen, door de Oudheid anders te vertellen, probeert Barker oude denkpatronen bij de wortel uit te trekken. In de 21ste-eeuwse literatuur blijkt dat te werken,

afgaande op zowel haar verkoopcijfers als de lof van de critici. Ook in 21ste-eeuwse klaslokalen zou dat moeten kunnen.

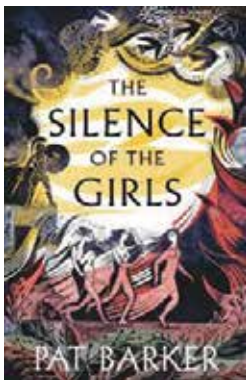
En zo zijn we plots toch weer aanbeland – van het 19de-eeuwse condoom, via de klassieke Oudheid, John Berger en Pat Barker – in de 21ste eeuw. Want hoeveel jongens zullen zichzelf niet herkennen in het idee dat we meisjes vaak bekijken als iets om te keuren of om als prijs in de wacht te slepen? Hoeveel meisjes zullen, zoniet bij zichzelf, dan toch bij leeftijdsgenoten onderkennen dat het helpt om mooi gevonden te worden? Ook dat leren Paris en Berger ons: *“Those who are not judged beautiful are not beautiful. Those who are, are given the prize.”* En ja, dit heeft erg concrete gevolgen op ieder denkbaar vlak van onze samenleving. Maar dat hoeven we u hier niet te vertellen.

3 Cognitie/conclusie

En zo zijn we weer terug bij de vraag waarvan we vertrokken zijn. Heeft Latijn een plaats in het middelbaar onderwijs? Levert het een maatschappelijke bijdrage?

Ik zou durven beweren van wel. Ten eerste is er de eenvoudige slotsom dat een leerling die dit soort lessenreeks gevolgd heeft, veel geleerd heeft. Haar of hem zijn de ogen geopend voor een denkbeeld dat diep geworteld is in onze cultuur. Zij of hij heeft de lange traditie van dit idee verkend, misschien wel tot bij de oorsprong ervan. Zij of hij doorziet een mechanisme dat dagelijks speelt. Misschien groeit ook het inzicht dat zij of hij niet vrijuit gaat. Misschien is dit het begin van een verandering.

Maar en passant is er nog veel meer. Het is de manier waarop men tot dit inzicht is gekomen. Door trage en grondige lectuur van teksten van grote auteurs, die op geen enkele manier aangepast zijn aan ‘het niveau’ van leerlingen of toenadering zoeken tot hun leefwereld. Neen, deze teksten zijn moeilijk, elitair en compleet vreemd. Maar daarom juist interessant. Om ze te doorgronden is tijd nodig, aandacht, fantasie, creatief denken, logisch redeneren en doorzettingsvermogen. Ze zijn geschreven in een taal die niet

de onze is en die we slechts door traag en heel *close* te lezen vatten. Leerlingen leren zo dat écht begrip veel moeite vraagt en langzaam tot stand komt, precies omdat dat de dingen zo complex zijn. Dat snel oordelen geen zin heeft. Dat lijkt me een waardevolle eigenschap voor elke burger. Dit zijn gouden eieren, beste overheid. Gooi deze kip nog niet weg.

Om terug te keren naar de filmwereld waarmee we begonnen en zo de cirkel rond te maken: afgelopen winter was de Britse (sorry, laatste keer!) miniserie *Adolescence* overal *the talk of the town*. Ik wil geen onnodige parallellen trekken met ons Parisoordeel, maar de reeks vertelt over een dertienjarige jongen die zich in een online community heeft laten wijsmaken dat hij als

jongen recht heeft op een meisje. Wanneer het hem niet lukt zijn prijs in de wacht te slepen, heeft dat noodlottige gevolgen. Niet alleen de verhaallijn raakte bij velen een snaar, ook het camerawerk maakte indruk. De serie is een zogenaamde *one-shot*: elke aflevering wekt de indruk in één lange, ononderbroken *take* door één camera gefilmd te zijn. Het effect is een soort extreem realisme: de camera vangt flarden op van een verhaal dat ook buiten beeld lijkt verder te lopen. Zoals in het echte leven moet de kijker zelf aanvullen. Het gebrek aan montage maakt de serie ook traag, want in real time: wanneer iemand zich met de auto verplaatst gedurende tien minuten, heeft men ook tien minuten film. Ook hierdoor kan de serie, die uit vier afleveringen bestaat, slechts vier flarden van dit grote verhaal vertellen. En ook hier wordt beroep gedaan op de verbeelding en het geduld van de kijker, die zelf verder dient aan te vullen. Ik voel als latinist meer affiniteit met het trage *Adolescence* dan met het flitsende *Gladiator* (I en II).

Aan het einde van de tweede aflevering gebeurt iets mooi. De camera verlaat het schoolterrein, waar de jonge Jamie school liep en waar het leven lijkt verder te gaan, zwenkt naar buiten, klimt als een vogel hemelwaarts, hoog boven de huizen, en glijdt zo naar de andere kant van het grijze Engelse stadje, waar hij neerdaalt boven een parkeerplaats waar bloemen worden gelegd op de plek waar het meisje stierf. Die langzame, overtrekkende camerabeweging, die ons van de jongen naar het meisje leidt, van dader naar slachtoffer, van straf naar misdaad, van oorzaak naar gevolg en terug – die langzame totstandkoming van inzicht en begrip: dat is Latijn.

Ook die trage serie bleek een hit.

Er is nog hoop voor de klassieke talen.

Bert Selter

SJH-ZOMERREIS NAAR GRIEKENLAND VOOR DE DERDE GRAAD

Sinds 2017 organiseert SJH elke zomer een reis naar Griekenland voor leerlingen van de derde graad. In augustus 2024 vond de meest recente editie plaats. In 2026 volgt een nieuwe reis. De tocht start in Athene en leidt de deelnemende leerlingen en begeleidende leerkrachten langs enkele van de meest indrukwekkende archeologische en culturele hoogtepunten van het land: Korinthe, Mycene, Epidaurus, Olympia en Delphi. Veerle Mortier, leerkracht Latijn, geeft ons met een reeks foto's alvast een voorsmaakje van wat de deelnemers mogen verwachten.

Athene

In de Griekse hoofdstad starten we met een bezoek aan de Acropolis, met het wereldberoemde Parthenon, gebouwd in de 5de eeuw v.C. Dit tempelcomplex, gewijd aan de godin Athena, is hét symbool van het klassieke Griekenland.

Op het Syntagmaplein bewonderen we elk uur de wissel van de wacht aan het parlamentsgebouw. De ceremoniële uniformen van de wachters zijn een bezienswaardigheid op zich.

Korinthe

Onderweg houden we halt bij het indrukwekkende Kanaal van Korinthe, dat de Ionische Zee verbindt met de Egeïsche Zee. De Romeinse keizer Nero liet in de 1ste eeuw n.C. de eerste graafwerken uitvoeren, maar pas in de 19de eeuw werd het kanaal voltooid. Enkele cijfers: het is 6,3 km lang, 23 meter breed en 8 meter diep.

Op de archeologische site van Oud-Korinthe ontdekken we de plaats waar de apostel Paulus de Christenen toesprak, een plek van grote historische en religieuze betekenis.

Mycene

In Mycene bewonderen we de Leeuwenpoort uit de 13de eeuw v.C., de imposante cyclopmuren en de legendarische burcht van Agamemnon, koning van Mycene en een van de hoofdrolspelers in de Trojaanse oorlog.

Delphi

Onze reis eindigt in Delphi, waar de Grieken massaal naartoe kwamen om het orakel van Apollo te raadplegen. De site ligt spectaculair tegen de flanken van de Parnassosberg en is vandaag erkend als UNESCO Werelderfgoed.

Epidauros

Het theater van Epidauros, met zijn 14.000 zitplaatsen, staat bekend om zijn uitzonderlijke akoestiek en perfecte verhoudingen. Het wordt beschouwd als het meest volmaakte bouwwerk uit de Oudheid en is één van de meest bezochte plaatsen in Griekenland.

Olympia

In Olympia, de bakermat van de Olympische Spelen, bezoeken we het beroemde stadion waar in 776 v.C. de eerste Spelen werden gehouden. Hier wordt ook elke vier jaar de olympische vlam ontstoken voor de moderne Spelen, een symbolische link tussen verleden en heden.

DRIE ZESDEJAARS HALEN HERINNERINGEN OP AAN DE SJH- ZOMERREIS NAAR GRIEKENLAND

VEEL CULTUUR, MAAR OOK RUIMTE VOOR ANDERE DINGEN

Axelle Cornillie (6B), Arthur Hollevoet (6B) en Anna Vanneste blikken (6B) op hun onvergetelijke reiservaring terug.

De SJH-rondreis door Griekenland start in Athene en leidt de deelnemende leerlingen en begeleidende leerkrachten langs enkele van de meest indrukwekkende archeologische en culturele hoogtepunten van het land: Korinthe, Mycene, Epidaurus, Olympia en Delphi. Normaal is deze reis enkel bedoeld voor vijfdejaars, maar omdat er dit jaar geen zomertrip gepland is, zal de editie van 2026 (van vrijdag 10 tot en met donderdag 16 april 2026) uitzonderlijk openstaan voor zowel vijfde- als zesdejaars.

... over de culturele hoogtepunten

Anna: 'Wat wij heel leuk vonden, was het theater van Epidaurus, één van de meest volmaakte bouwwerken uit de oudheid. Als je een muntje laat vallen, wordt het geluid weerkaatst tot op de bovenste zitplaatsen. Geweldige akoestiek en een prachtig zicht op de mooie natuur.'

Axelle: 'Onze gids Aleksandra was echt een meerwaarde. Ze reisde de hele week met ons mee en gaf veel uitleg, maar het was nooit saai en altijd to the point. Gewoon: wat is dit, wat was dit vroeger en wat betekent dit nu?'

Anna: 'Ze sprak Nederlands en verwees soms zelfs naar leerstof die we in de klas gezien hadden.'

Axelle: 'Zelfs voor wie geen Latijn of Grieks volgt, was haar manier van vertellen heel toegankelijk.'

Arthur: 'We bezochten natuurlijk ook de Acropolis met het Parthenon en het Acropolismuseum, waar je mooi de evolutie van de kunst en architectuur kon zien.'

Anna: 'De Areopaag, een rots genoemd naar de oorlogsgod Ares, bezochten we 's avonds. Van hieruit hadden we een prachtig zicht op Athene en alles was verlicht. Heel mooi, maar wel heel druk.'

De groep vijfdejaars in 2024 voor de Acropolis.

... over ontspanning naast cultuur

Anna: 'Er was tijdens de reis veel cultuur, maar daarnaast ook veel ruimte voor ontspanning: twee keer verbleven we in een hotel met zwembad, we zijn in zee gaan zwemmen en we stonden zelfs een keer extra vroeg op om de zonsopgang te kunnen zien.'

Axelle: 'Na het avondmaal in het hotel kregen we altijd een beetje vrije tijd. We speelden dan gezelschapspelletjes en praatten veel met elkaar. Heel gezellig.'

Arthur: 'We maakten ook een avondwandeling op de site van Olympia. Dat was heel speciaal: de site was uitzonderlijk open omdat we die nacht de blauwe supermaan konden bewonderen.'

Axelle: 'De ruïnes van Olympia bezochten we de dag erna. Daar vonden vroeger de Olympische Spelen plaats. Supercool.'

Arthur: 'We hebben daar ook zelf een race gelopen op de oude 400 meter-piste. Er bestaan zelfs videofragmenten van. Helena De Lombaerde en Robrecht Versteels wonnen en kregen een

Het theater van Epidauros,
één van de meest volmaakte bouwwerken uit de oudheid

lauwerkrans. Leerkrachten Veerle Mortier, Veronique Devooght en Leen Senaeve hadden die kransen zelf in elkaar geknutseld met takjes van Griekse olijfbomen. Een tof idee!

... over de sfeer in de groep

Anna: 'Je leert de leerkrachten tijdens zo'n reis op een heel andere manier kennen.'

Axelle: 'Er waren duidelijke regels, maar toch voelde je je vrij.'

Arthur: 'Ik noem het gecontroleerde vrijheid.'

Anna: 'Een beetje geven en nemen.'

Axelle: 'Als je gewoon zorgt dat je telkens op het afgesproken uur op de juiste plaats bent, is iedereen tevreden. En dan ontstaat er vanzelf een goede verstandhouding.'

De tempel in Korinthe

... over de warmte in Griekenland

Axelle: 'De rondreis was soms vermoeiend door de warmte en het volle programma. Dan was de bus (met airco) echt een moment om tot rust te komen.'

Arthur: 'Er was meestal voldoende water beschikbaar, maar je moest wel gepast gekleed zijn.'

Axelle: 'In Athene kon je overal drank kopen. In afgelegen dorpjes was dat iets minder, maar de leerkrachten bleven ons eraan herinneren: drink genoeg en smeer je in met zonnecrème.'

Arthur: 'Er was een mooie balans tussen de drukte en hitte van de stad en de rust van de natuur.'

... over de onvergetelijke laatste avond

Axelle: 'De laatste avond keerden we terug naar Athene. Arthur wilde graag eens dansen in Griekenland, maar we wisten niet goed waar. We gingen met de hele groep samen naar het Psirplein om nog iets te drinken. Daar werd muziek gespeeld en plots zeiden wij: nu gaan we dansen!'

Arthur: 'Ik eindigde al dansend met een Turkse vrouw!' (lacht)

Axelle: 'De leerkrachten gingen vlot in op onze uitnodiging en stonden plots ook op de dansvloer onder luid applaus van de omstaanders. Het werd een superleuke afsluiter. Het toonde hoe hecht we als groep waren geworden.'

Anna: 'We zijn heel dankbaar dat de school ons de unieke kans heeft geboden om dit prachtige land te ontdekken.'

Tom Vandenbussche & Veerle Mortier

Een groepsfoto aan de Leeuwenpoort in Mycene.

DE NIET-ALLEDAAGSE SJH-HOBBY'S: VAN POWERLIFTING OVER KOKEN EN VOLKSDANS TOT KOREAANS LEREN

De vijf derdejaarsleerlingen uit de richting Moderne Talen namen als schoolopdracht twee interviews af bij medeleerlingen over hun niet-alledaagse hobby.

Linus Bouters (3A) studeert Koreaans

“Hopelijk ooit eens op reis naar Zuid-Korea”

Linus Bouters (14) uit Sint-Kruis loopt school op SJH en zit momenteel in het derde jaar. Linus heeft een niet-alledaagse hobby: Koreaans leren.

Linus, wat houdt ‘Koreaans leren’ in?

‘Dat ik woordenschat en grammatica voor mezelf studeer uit een cursus die ik zelf gekocht heb.’

Wanneer ben je begonnen met deze opmerkelijke hobby?

‘In de zomervakantie van 2024, omdat ik me vervelde. Ik had dat ergens zien staan op internet en ben dat vervolgens één keer per week beginnen te doen.’

Wat vind je, los van de taal, leuk aan de Koreaanse cultuur?

‘Het is een interessante cultuur rond de tijd van de Koreaanse Oorlog (tussen 1950 en 1953, red.). Die heeft ertoe geleid dat Korea gesplitst is naar twee landen: Noord-Korea en Zuid-Korea.’

Hoeveel uur spendeer je er gemiddeld aan?

‘Ongeveer drie uur, verspreid over de hele week, maar alleen als ik tijd heb. Soms ben er ik langer mee bezig, soms minder lang. Ik heb ook nog andere hobby's: boksen en afspreken met vrienden.’

Wat vind je het leukste aan Koreaans leren?

‘De cultuur in de teksten.’

En het moeilijkste?

‘De grammatica. Die is heel complex. Ook de woordenschat en de teksten zelf zijn wel moeilijk om te lezen en te begrijpen.’

Heb je er al ooit aan gedacht om later naar Zuid-Korea te reizen?

‘Eerst wel, maar nu niet meer, omdat het misschien onveilig kan zijn. Zuid-Korea ligt dicht bij Noord-Korea, waar ze veel nucleaire bommen hebben. Ik ben bang dat ze er één zullen sturen, want de relatie tussen beide landen is nog altijd niet goed.’

Wat wil je met de kennis van de Koreaanse taal eigenlijk bereiken?

‘Ik weet niet echt of ik er iets mee wil bereiken. Ik vind het gewoon leuk om ermee bezig te zijn. En wie weet reis ik dan ooit toch eens af naar Zuid-Korea, maar dan wel op voorwaarde dat het beter gaat tussen Noord- en Zuid-Korea.’

Tristan Gheselle (3C)

Edgar Vansimaey (5A) doet aan powerlifting

“Een levenslange hobby en een manier van leven”

Edgar Vansimaey (17) uit Oostkamp loopt school op SJH en zit momenteel in het vijfde jaar. Edgar heeft een niet-alledaagse hobby: powerlifting.

Wat houdt powerlifting precies in?

‘Het is een krachtsport waarbij je drie specifieke oefeningen uitvoert: de squat, de bench press (bankdrukken) en de deadlift (deadliften of tillen van de grond). Het doel is om elke oefening zoveel mogelijk gewicht te tillen in één herhaling, een zogenaamde ‘one rep max’. Tijdens wedstrijden krijg je drie pogingen per oefening. De hoogste succesvolle poging van elke lift wordt bij elkaar opgeteld voor je totaalscore. Powerlifting draait om kracht, techniek en doorzettingsvermogen, niet om uiterlijk of spiermassa.’

Hoe ben je ermee begonnen?

‘Ik ben begonnen met krachttraining in de fitness om gewoon sterker en fitter te worden. Na een tijdje merkte ik dat ik vooral plezier haalde uit het trainen met zware gewichten en stelde ik vast dat mijn cijfers op squat, bench en deadlift opvallend snel vooruitgingen. Toen iemand me vertelde dat ik eigenlijk aan powerlifting deed, ben ik me er meer in gaan verdiepen. Ik heb toen mijn eerste schema’s gevolgd, filmpjes bekeken van wedstrijden en uiteindelijk mijn eerste meet meegedaan. Dat gaf zo’n kick dat ik meteen wist: dit wil ik blijven doen.’

Hoe verschilt powerlifting van andere krachtsporten?

‘Het is anders dan bijvoorbeeld bodybuilding of olympisch gewichtheffen. In bodybuilding draait het om het esthetische. Kortom: hoe je spieren eruitzien. Bij powerlifting gaat het om brute kracht: hoeveel je kan tillen, ongeacht hoe je eruitziet. Olympisch gewichtheffen heeft ook twee andere oefeningen (de snatch en de clean & jerk) en legt veel meer nadruk op snelheid en explosiviteit. Powerlifting is technischer dan het op het eerste gezicht lijkt, omdat je je lichaam echt moet leren optimaliseren voor die drie specifieke lifts.’

Wat vind je het leukste onderdeel van powerlifting?

‘Het moment waarop je een gewicht tilt dat je nog nooit eerder hebt gehaald. Dat gevoel is onbeschrijfelijk. Ook de sfeer binnen de powerliftingcommunity is heel motiverend. Iedereen gunt

elkaar progressie en je voelt je echt deel van een groep, zelfs als je individueel sport. Wedstrijden zijn ook super: de adrenaline, het publiek en het moment om te laten zien waar je maanden voor hebt gewerkt.’

Wat is het moeilijkste aan powerlifting?

‘De mentale kant. Fysiek kun je trainen, maar mentaal moet je leren omgaan met blessures en met dagen waarop het slechter gaat en je een gewicht niet haalt dat je dacht wel te kunnen tillen. Ook het geduld is lastig. Kracht opbouwen is een traag proces en je moet echt vertrouwen op het plan en niet te snel resultaat willen.’

Werk je met een coach of maak je je eigen trainingsschema?

‘Ik werk momenteel samen met een coach die mijn schema aanpast op basis van mijn progressie, doelen en eventueel pijntjes of vermoeidheid. Een coach helpt me om objectief te blijven en niet te veel te pushen wanneer dat niet nodig is.’

Hoeveel keer train je per week?

‘Ik train gemiddeld vier tot vijf keer per week, afhankelijk van de fase waarin ik zit (off-season of voorbereiding op een wedstrijd). Elke training duurt meestal twee uur.’

Hoe combineer je deze intensieve hobby met school?

‘Dat is soms een uitdaging. Ik probeer mijn trainingen goed te plannen rond mijn lessen en studietijd. Soms betekent dat vroeg opstaan om voor school al te trainen. Soms trek ik laat in de avond nog naar de gym. Het helpt om een vast weekschema te hebben en prioriteiten te stellen. Als het echt druk is met school, moet ik soms een training inkorten of aanpassen, maar ik probeer altijd consistent te blijven.’

Wat eet je op een doordeweekse dag?

‘Voeding is heel belangrijk bij powerlifting. Ik let erop dat ik voldoende eiwitten binnenkrijg om spierherstel en -opbouw te ondersteunen. Meestal gaat dat om zo'n 2 tot 2,5 gram eiwit per kilo lichaamsgewicht. Verder eet ik voldoende koolhydraten voor energie, zeker voor zware trainingdagen. Een typisch dagmenu bevat haverhout of brood als ontbijt, een warme maaltijd met rijst of aardappelen en vlees, en veel tussendoortjes zoals yoghurt en fruit. Ik drink ook veel water en zorg dat ik genoeg slaap krijg.’

Wat was je strafste prestatie tot nu toe?

‘Een eerste plaats op het Vlaams kampioenschap en een vijfde plek op het wereldkampioenschap in New York City! Ik behaalde ook al medailles op het West-Europees en Belgisch kampioenschap in 2024. Dit jaar is dat me helaas niet gelukt vanwege enkele blessures.’

Wat wil je later nog bereiken met powerlifting?

‘Mijn droom is om ooit deel te nemen aan Sheffield, een wedstrijd waar de top 14 van de wereld strijdt om een prijzenpot van 100.000 euro. Ik wil mezelf blijven verbeteren en nieuwe persoonlijke records halen. Maar het allerbelangrijkste is dat ik gezond en blessurevrij kan blijven trainen, want ik zie powerlifting niet enkel als een sport, maar ook als een levenslange hobby. Een manier van leven.’

Tristan Gheselle (3C)

Noor Shallah (2E) houdt van digitaal tekenen

“Soms vergeet ik de tijd zelfs een beetje”

Noor Shallah (13) uit Sint-Michiels loopt school op SJH en zit momenteel in het tweede jaar. Noor heeft een niet-alledaagse hobby: digitaal tekenen.

Wat houdt digitaal tekenen precies in?

‘Dat is eigenlijk gewoon tekenen, maar dan niet op papier, wel op een tablet of computer. Je gebruikt een pen, die bij de tablet hoort, of soms gewoon je vinger en tekent op een scherm.’

Wat voor soort tekeningen maak je dan?

‘Soms cartoons en soms realistische tekeningen. Eigenlijk kan ik het allebei, maar het mooiste wat ik al getekend heb, was een kompas. Ik vond dat dit er wel realistisch uitzag. De kleuren die ik gebruik zijn verschillend, meestal wat donkerder, maar soms ook lichter. Ik teken een beetje van alles. Soms kijk ik online, zoek ik een generator op die een willekeurig voorwerp geeft en begin ik te tekenen. De app die ik het meest gebruik, is Adobe Paint. Ik vind die erg gebruiksvriendelijk. Ik gebruik daarvoor een soort tablet.’

Wat doe je als een tekening niet zo mooi is als je gewenst had?

‘Meestal geef ik het dan op, omdat ik geen zin meer heb. (lacht) Of ik begin helemaal opnieuw. Voor één tekening heb ik best veel tijd nodig. Soms loopt dat op tot twee of drie uur. Zo erg vind ik dat niet. Ik verveel me nooit, want terwijl ik bezig ben, luister ik naar muziek en vergeet ik de tijd zelfs een beetje.’

Wanneer ben je met deze hobby begonnen?

‘Digitaal tekenen doe ik al sinds mijn negende. Toen kon ik het nog niet zo heel goed, maar intussen ben ik al veel verbeterd. Het is ook wel leuk om de evolutie bij mezelf te zien. Meestal werk ik er één uur per week aan. Ik koos voor deze hobby, omdat ik vond dat het wel speciaal was. Niet veel mensen doen het en toch is het eigenlijk best wel tof.’

Teken je uit je hoofd of zoek je soms dingen op?

‘Af en toe kijk ik online, maar niet vaak. Als ik bepaalde zaken wil aanpassen, doe ik dat wel.’

Wat wil je later met je hobby bereiken?

'Ik zou graag ooit viraal willen gaan, maar niet als mijn job. Ik behoud digitaal tekenen liever als een hobby.'

Maya Sinnaeve (3C)

Lena Van Regenmortel (2E) houdt van zingen

"Ooit mijn eigen liedjes schrijven"

Lena Van Regenmortel (14) uit Assebroek loopt school op SJH en zit momenteel in het tweede jaar. Lena heeft een niet-alledaagse hobby: zingen.

Wat voor soort liedjes zing jij graag?

'Ik zing vooral popmuziek in het Nederlands en Engels.'

Doe je dat voor mensen, of alleen?

'Meestal alleen, maar soms ook wel eens voor mijn ouders, familie of wanneer er een optreden is. Die optredens zijn vaak voor de ouders van de leerlingen. Ik zit namelijk in een koor en volg ook zangles. Per week heb ik één uur zangles. Ik zit daarnaast in een band met vrienden die ook muzikles volgen, wat eveneens één uur in beslag neemt. Mijn koor duurt ongeveer een uur. Alles samen maakt dat zo'n drie uur per week. Intussen ben ik al zes jaar bezig met muziek.'

Waarom koos je om te zingen?

'Ik vind dat gewoon leuk, net zoals muziek. Het is een toffe manier om jezelf te uiten en voor te stellen. Ik zing al mijn hele leven.'

Heb je ooit al aan wedstrijden deelgenomen? Zo ja, welke?

'Met mijn koor al eens aan een muziekwedstrijd, waarbij we de publieksprijs wonnen. Een tijd geleden mochten we ook aan een wedstrijd in Nederland deelnemen, maar dat hebben we toen niet gedaan.'

Zou je later iets met deze hobby willen bereiken?

'Ik zou later graag zangeres willen worden, maar dat is natuurlijk nog een beetje ver weg. *(lacht)* Ik heb wel al eens geprobeerd om zelf een liedje te schrijven, maar ik kan niet echt zeggen of het er

goed is uitgekomen. Ooit zou ik wel graag mijn eigen liedjes willen uitwerken.'

Maya Sinnaeve (3C)

Stella Selter (2E) speelt saxofoon

"Later wil ik als hobby een band opstarten"

Stella Selter (13) uit Maldegem-Kleit loopt school op SJH en zit momenteel in het tweede jaar. Ze heeft een niet-alledaagse hobby: saxofoon spelen.

Hoe ben je ooit begonnen met je hobby?

'In de zomervakantie, net voor ik naar het derde leerjaar ging, vond ik het leuk om een instrument te leren spelen. Ik begon te zoeken naar een muziekschool en in september koos ik voor saxofoon, omdat dat mij het leukste instrument leek. Nu speel ik in Aalter, maar twee jaar geleden zat ik nog in de muziekschool van Maldegem.'

Waarom ben je ermee begonnen?

'Ik wou samen met een vriendin een instrument leren. We wilden eigenlijk allebei gitaar spelen, maar uiteindelijk kozen we elk een ander instrument.'

Was er iemand die jou inspireerde om hiermee te starten?

'Niet echt. Er was niemand die me echt inspireerde, maar mijn familie raadde me wel aan om saxofoon te spelen. Dat is namelijk ook een van hun favoriete instrumenten. Ze dachten dat het wel iets voor mij kon zijn.'

Hoe vaak oefen je per week?

'Ik heb twee uur les per week en oefen thuis minstens vier keer. Ik krijg één uur individuele les en één uur groepsles.'

Hoe ziet een typische oefensessie eruit?

'In de groepsles zitten we met drie. We krijgen elk ongeveer twintig minuten om onze stukken van de week door te nemen met de leerkracht. De leerkracht kiest wie er begint, en de anderen luisteren mee. Zo kunnen we ook van elkaar leren.'

Wat vind je het moeilijkste aan saxofoon spelen?

‘Dynamisch spelen. Dat betekent dat je met veel emoties moet spelen en afwisselen tussen luide en stille momenten. Het is vooral lastig om mijn gevoelens erin te leggen, maar ik probeer daarop te letten zodat ik daarin beter word.’

Wat heb je dankzij jouw saxofoon al geleerd?

‘Ik ben veel ritmischer geworden.’

Wat is het leukste dat je al mocht doen?

‘Ik heb mogen spelen op de begrafenis van mijn meme. Dat vond ik heel bijzonder, omdat ik die kans kreeg. Mijn pepe zat vroeger in een koor, dus hij vindt het ook leuk dat ik muziek speel. Ik ben trouwens de enige in de familie die een instrument speelt.’

Wat wil je later bereiken met deze hobby?

‘Ik zou graag met een paar vrienden een bandje starten. Niet om er mijn beroep van te maken, maar gewoon als hobby.’

Zou je ooit professioneel willen spelen of lesgeven?

‘Niet echt. Ik speel gewoon graag en wil het liever als hobby blijven doen.’

Wat zou je zeggen tegen iemand die twijfelt om hiermee te beginnen?

‘Als je het probeert, raak je sneller overtuigd om verder te doen. Ik had in het begin ook mijn twijfels, maar nu zou ik het nooit meer willen opgeven.’

Helena Devidt (3C)

Ina Packeu (2D) houdt van volksdansen

“Mijn opa, tantes en nonkel hebben het ook gedaan”

Ina Packeu (12) uit Jabbeke loopt school op SJH en zit momenteel in het tweede jaar. Ina heeft een niet-alledaagse hobby: volksdansen.

Hoe ben je begonnen met volksdansen?

‘Ik was op zoek naar een hobby.’

Dans je meestal solo, in een groep of als duo?

‘Ik heb al alles gedaan.’

Wie heeft jou geïnspireerd om te gaan volksdansen?

‘Het zit in mijn familie. Mijn opa heeft het gedaan, mijn drie tantes hebben het gedaan en mijn nonkel heeft het gedaan.’

Wat wil je later bereiken met deze hobby?

‘Niets bijzonders. Het is een hobby.’

Wat zou je zeggen tegen iemand die twijfelt om hier mee te beginnen?

‘Doen en als het jou niet ligt, kan je er nog altijd mee stoppen.’

Hoe beïnvloedt je slechtiendheid jouw hobby?

‘Ik zie het moeilijker als de lesgever een dansje toont.’

Hoe leer je nieuwe choreografieën of bewegingen?

‘Door goed te luisteren naar wat men zegt en door zo dicht mogelijk te staan.’

Wat zouden meer mensen mogen weten over dansen met een visuele beperking?

‘Het is mogelijk, maar kies wel een goede groep.’

Wat betekent het voor jou om te laten zien dat je ook met een beperking voluit kunt dansen?

‘Heel veel. Meestal zijn mensen met een beperking geremd om te gaan dansen, maar dit is voor niets nodig.’

Helena Devidt (3C)

Ona Brinckman (3D) zingt in een koor

“Al eens op Qmusic geweest”

Ona Brinckman (14) uit Sint-Michiels loopt school op SJH en zit momenteel in het derde jaar. Haar hobby is niet zo alledaags: ze zingt in een koor. We vroegen haar wat meer over deze muzikale bezigheid.

Wat houdt jouw hobby precies in?

‘Ik zit in een koor met vooral kinderen, maar er is ook een volwassenenkoor. In totaal zijn we met ongeveer honderd mensen. Elke zaterdag hebben we repetitie: één uur voor moeilijkere liedjes en één uur voor de makkelijkere.’

Hoe ben je hiermee begonnen?

‘Een vriendin van mij vroeg of ik eens wilde meegaan. Sindsdien zitten we nog altijd samen in het koor.’

Wanneer ben je met deze hobby begonnen?

‘Ik ben in het vierde leerjaar begonnen, dus ik doe het intussen zo’n zes jaar.’

Wat is het meest memorabele moment dat je dankzij jouw hobby hebt meegemaakt?

‘Ik ben ooit eens op Qmusic geweest. We hadden een cover gemaakt van *Hallelujah* en de persoon die het koor heeft opgericht, stuurde toen een mail naar de baas van Qmusic met de vraag of het op de radio mocht komen. We hebben het op woensdagmiddag opgenomen en op vrijdagochtend werd het al uitgezonden. Enkele leden van het koor mochten zelfs iets komen vertellen op de radio.’

Heb je ooit kritiek of onbegrip van anderen over je hobby gekregen?

‘Nee, niet echt. Misschien zeggen mensen achter mijn rug wel iets als ze het niet mooi vinden, maar dat weet ik dan niet.’

Welke speciale vaardigheden of kennis zijn nodig om in een koor te zingen?

‘Iedereen kan het doen. Zelfs als je in het begin vals zingt, kun je verbeteren en een goede zanger of zangeres worden. Ik heb dat zelf meegemaakt: in mijn eerste jaar in het koor was ik niet zo goed, maar intussen is mijn zang veel beter geworden.’

Zou je deze hobby aan anderen aanraden? Waarom wel of niet?

‘Als je graag zingt, zou ik het zeker aanraden. Maar als je daar geen plezier in vindt, is het waarschijnlijk niets voor jou.’

Zou je later iets met deze hobby willen doen?

‘Het lijkt me wel leuk, maar misschien ook een beetje vreemd. Ik denk niet dat ik er later echt iets mee ga doen, want ik doe het vooral voor het plezier.’

Judith Lowie (3C)

Joah Lema (5B) houdt van koken

“Voor deze hobby heb je veel geduld nodig”

Joah Lema (16) uit Assebroek loopt school op SJH en zit momenteel in het vijfde jaar. Joah heeft een niet-alledaagse hobby: koken.

Kun je iets vertellen over je hobby en wat het inhoudt?

‘Ik kook, bak, maak desserts en broden - eigenlijk een beetje van alles dus. Ik probeer ook steeds bij te leren. Toen ik twaalf was en in het tweede middelbaar zat, heb ik meegedaan aan het kookprogramma *Pottenlikkers*. Het jaar ervoor had ik me ook al ingeschreven, maar toen werd ik niet geselecteerd. Een jaar later probeerde ik opnieuw en mocht ik wel meedoen. Het programma vond plaats in Brussel en duurde één weekend. Er werden acht afleveringen opgenomen, vier per dag dus.’

Hoe is je passie begonnen?

‘Mijn mama kookt en bakt veel. Ik deed van jongs af aan af en toe mee met haar. Op een dag kreeg ik een kookboek van Colruyt. Daar ben ik recepten uit beginnen maken. Dat vond ik heel leuk, dus zo is alles een beetje gestart.’

Wat is het mooiste moment dat je hebt meegemaakt?

‘Elke keer als ik iets heb gemaakt en mensen complimenten geven, voel ik me super trots.’

Heb je ook wel eens kritiek gekregen?

‘Ja, als mijn ouders bijvoorbeeld zeggen dat het echt niet lekker of als ik de keuken weer vuil heb achtergelaten. Ik krijg trouwens ook goeie kritiek over wat er nog kan verbeteren. Dat is eveneens belangrijk.’

Heb je speciale vaardigheden nodig om te kunnen koken?

‘Je hebt het juiste kookmateriaal en veel geduld nodig, zeker als je iets moet laten rijzen. Je moet ook veel opzoeken, want het is niet omdat het in het recept staat dat het klopt.’

Wanneer ben je echt begonnen met koken?

‘Vanaf mijn zevende hielp ik al af en toe mee met mijn mama. Rond mijn tiende begon ik zelf dingen te proberen en sinds mijn twaalfde ben ik er echt intensief mee bezig.’

Zou je anderen aanraden om er ook mee te beginnen?

‘Ja, zeker! Als je koken leuk vindt, moet je het absoluut proberen. Maar als je niet graag in de keuken staat, moet je het niet doen. Als je je vervelt en zin hebt om te koken, zou ik het zeker aanraden.’

Wil je er later iets mee doen?

‘Ik wil graag een koksdiploma halen via avondschool, maar daarvoor moet je wel goed kunnen koken. Toch wil ik later niet in een keuken werken. Dat heb ik al eens gedaan als job, maar dat vond ik niet zo leuk.’

Judith Lowie (3C)

INLEEFREIS ZUID-AFRIKA (BIA): EEN ERVARING DIE BIJBLIJFT

WE KWAMEN OM TE HELPEN, MAAR GINGEN
NAAR HUIS MET VEEL MEER DAN WE GAVEN

Eind juni 2024 trokken we met 20 leerlingen en 3 leerkrachten van Sint-Jozef Humaniora naar Plettenberg Bay, aan de zuidkust van Zuid-Afrika. Geen gewone reis, maar een inleefreis in samenwerking met Born in Africa (BIA), een Belgische organisatie die zich inzet voor de begeleiding van kinderen en jongeren in kwetsbare situaties in de townships van Plettenberg. Wat ons te wachten stond? Een intense, warme, confronterende én verrijkende ervaring die ons allemaal diep geraakt heeft.

Tijdens deze reis stonden we niet aan de zijlijn. We werkten actief mee aan lokale projecten, doken in een andere leefwereld en leerden evenveel over onszelf als over anderen. In een township in Witterdrift gaven een 10-tal SJH'ers een woning een volledige make-over. De muren waren aangetast door schimmel, de ruimtes klein en drukbezet: één slaapkamer, één toilet, één leefruimte ... voor twaalf mensen. Onze leerlingen pakten met veel enthousiasme de hele woning aan: van schimmelbehandeling tot schilderwerken, binnen én buiten.

We brachten ingezamelde kledij en materiaal mee, organiseerden sport- en spelactiviteiten met de BIA-leerlingen, deelden met een stuk van het ingezamelde geld voedselpakketten uit en schonken ook enkele microgolfovens aan gezinnen in nood. De tweedehandskledij die we meebrachten, bleek meer dan welkom. Op regenachtige dagen blijven sommige kinderen thuis, gewoon omdat ze geen droge kleren hebben. Ook sportmateriaal kon op enthousiasme rekenen: we maakten een voetbalploeg én coach dolblij.

Maar ook omgekeerd kregen we heel wat terug: hun energie, verhalen en openheid, daar kunnen we in Vlaanderen nog wat van leren. Merlijn, een van onze leerlingen, toverde een kamer om tot een droomplek voor een BIA-jongen – mét een zelfgeschilderd *Dragon Ball Z*-figuur. Toen hij achteraf zei dat hij 'nog nooit zo goed had geslapen', konden we natuurlijk enkel maar glunderen.

In Kranshoek hielpen we bij een clean-up in het township. In amper een uur tijd vulden we tientallen vuilniszakken en beseften we hoe groot de uitdagingen daar zijn. Tegelijkertijd werd het ook een moment van verbondenheid: samen werken aan iets tastbaars en tijd nemen voor gesprek en contact.

We ondersteunden het vakantieprogramma van BIA met een gevarieerd aanbod: Olympische Spelen, muzikaal pak, dansjes, quizzen, creatieve ateliers ... Soms gaven wij de les, soms leerden wij zelf bij. Er werd gedanst, gelachen, verteld. De band die groeide, was oprecht en wederkerig. Onze laatste dag viel samen met de eerste schooldag na hun vakantie. We lazen samen met leerlingen, bezochten klaslokalen en brachten ook een bezoek aan de kleuterschool. Daar liepen peuters in mutsen en jassen rond, want verwarming of warm water is er niet. Speelgoed is schaars, maaltijden zijn niet vanzelfsprekend.

Wie denkt dat wij alleen iets kwamen geven, heeft het mis. We hebben minstens evenveel gekregen: warmte, inzichten, vriendschappen, nieuwe perspectieven. De dankbaarheid was wederzijds. We kwamen om te helpen, maar gingen naar huis met veel meer dan we gaven.

Lore Ommeslag

FAMILIENIEUWS

Geboorten

Walt, °31 juli 2024, zoon van Corneel Teerlinck (leerkracht) en Sanne Delbecke

Noah, °7 oktober 2024, broer van Sophia De La Cruz Monson (2F)

Oscar, °8 november 2024, zoon van Mart Grommen (leerkracht) en Wouter Holvoet

Naweed, °10 december 2024, broer van Deiana Masud (5B)

Mina, °24 december 2024, dochter van Nienke Deloof (leerkracht) en Shaimy Claeys

Floris, °4 juni 2025, zoon van Kjell Acken (opvoeder) en Lies Eggermont

Overlijdens

Luc Declercq, °3 maart 1953, +8 augustus 2024, grootvader van Josephine-Charlotte Vynckier (3A)

Germaine Vandeputte, °19 april 1927, +29 augustus 2024, grootmoeder van Gilles Dereeper (4C)

André Welvaert, °20 maart 1932, +5 september 2024, grootvader van Juma Nyamawi (6A)

Agnès Phlypo, °21 maart 1950, +11 september 2024, grootmoeder van Leonie Cusse (5B)

Marcel Segers, °8 augustus 1942, +20 september 2024, grootvader van Noor Segers (6E)

Paul De fauw, °15 april 1949, +20 september 2024, grootvader van Babette (2D) en Remy (6D) Hûughe

Armand Engels, °6 september 1925, +2 oktober 2024, overgrootvader van Niene (1F) en Janne (2F) Engels

Maria Lenoor, °1 december 1937, +4 oktober 2024, schoonmoeder van Kristien Vanpoucke (leerkracht)

Patrick Vandenabeele, °27 april 1955, +5 oktober 2024, vader van Sofie Vandenabeele (leerkracht)

Yolande "Yoke" Wauters, °12 februari 1927, +5 oktober 2024, overgrootmoeder van Fientje Dehouck (2D)

Rita De Keyzer, °11 oktober 1948, +10 oktober 2024, oud-leerkracht

Ghislaine De Graeve, °15 augustus 1935, +27 oktober 2024, overgrootmoeder van Elise Laforce (4C)

Marie-Thérèse Verschingel, °6 augustus 1927, +6 november 2024, overgrootmoeder van Phéline Van Iseghem (1D)

Guido Van Waeyenberge, °26 juni 1943, +18 november 2024, grootvader van Marie Van Waeyenberge (6E)

Lina Van Herzele, °2 juli 1930, +23 november 2024, overgrootmoeder van Anthe Snick (2D)

Rika Bossuyt, °18 maart 1950, +15 december 2024, grootmoeder van Klara Sioen (4C)

Marie-Claire Vandewoude, °1 juli 1951, +6 januari 2025, grootmoeder van Norah Naessens (2C)

Paul Lippens, °21 maart 1952, +8 januari 2025, grootvader van Michiel Hinderyckx (4D)

Georges Vandendriessche, °25 augustus 1928, +18 januari 2025, grootvader van Tim Van Leirsberghe (leerkracht) en overgrootvader van Anna Van Leirsberghe (3E)

Andrëa Landuyt, °1 september 1933, +20 januari 2025, grootmoeder van Bert Selter (leerkracht) en overgrootmoeder van Stella Selter (2E)

Jiel Buffel, °2 maart 1991, +22 januari 2025, oud-leerling

Diane Decaluwe, °9 maart 1932, +31 januari 2025, overgrootmoeder van Lisa Van den Bossche (5C)

Roger Misseeuw, °1 februari 1923, +6 februari 2025, overgrootvader van Claries (2A) en Briek (6C) Debusschere

Rachel Carrebrouck, °21 februari 1930, +7 februari 2025, overgrootmoeder van Fien (2C) en Tuur (6C) Vanaudenaerde

Freddy Fleurbaey, °14 juli 1949, +12 maart 2025, grootvader van Rhube Fleurbaey (1G)

Germaine Zamia, °13 maart 1925, +26 maart 2025, grootmoeder van Sofie Vandenabeele (leerkracht)

Rita Vraeghe, °30 mei 1954, +18 april 2025, grootmoeder van Milo Kerkaert (3E)

Roland Van Loocke, °4 oktober 1941, +18 april 2025, grootvader van Alexander (1H) en Josefien (3A) Van Loocke

Ronny Dupon, °2 juli 1961, +15 mei 2025, plusgrootvader van Audric (4C) en Axelle (6C) Bylle

Lorette Haezebrouck, °25 juni 1930, +17 mei 2025, overgrootmoeder van Saar Callens (1C)

Thérèse Ide, °15 juli 1935, +22 mei 2025, overgrootmoeder van Luca Vande Woestyne (3D)

André D'Hoore, °7 februari 1930, +27 mei 2025, grootvader van Maximiliaan D'Hoore (5B)

Donald Kemseke, °3 november 1946, +2 juni 2025, grootvader van Martha (2C) en Rafaël (3F) Kemseke

Huwelijken

Tom Vandenbussche (leerkracht) en Maggelien Heze gaven elkaar het ja-woord op 5 juli 2024

Sanne Anckaert (leerkracht) en Tom Lantsoght gaven elkaar het ja-woord op 27 juli 2024

Saar George (leerkracht) en Tim Verbeke gaven elkaar het ja-woord op 14 juni 2025

INFODAGEN 2025

KU Leuven Kulak

- Zaterdag 6 september 2025

E. Sabbelaan 53, Kortrijk

🖥️ kulak.kuleuven.be/infodag

FACULTEITEN

- Economie en Bedrijfswetenschappen
- Geneeskunde
- Letteren
- Psychologie en Pedagogische Wetenschappen
- Rechtsgeleerdheid en Criminologische Wetenschappen
- Wetenschap & Technologie

KU Leuven - Brugge

- Zaterdag 28 juni 2025
- Zaterdag 6 september 2025

Spoorwegstraat 12, Brugge

🖥️ kuleuven.be/campus-brugge

FACULTEITEN

- Industriële Ingenieurswetenschappen
- Bewegings- en Revalidatiewetenschappen

WE BUILD EXPERIENCES

**Uw partner in
nieuwbouw,
renovatie &
restauratie.**
www.maveau.be

VOLG ONS OP INSTAGRAM